

Paulińskie Dni Młodych

Podręcznik dla duszpasterzy i animatorów

Wydanie II

Do użytku wewnętrznego
w grupach młodzieży
Paulińskich Dni Młodych

nr 3 rok 2016

Biblioteka Paulińskich Dni Młodych

SPIS TREŚCI:

Wprowadzenie	3
Dekret Generala Zakonu Paulinów	4
Statut Stowarzyszenia „Paulińskie Dni Młodych”	4
I. Postanowienia ogólne	4
II. Cele i formy działalności Stowarzyszenia	5
III. Członkowie Stowarzyszenia, ich obowiązki i prawa	6
IV. Władze Stowarzyszenia	6
V. Fundusze Stowarzyszenia	8
Regulamin Paulińskich Dni Młodych	8
Nowenna młodzieży paulińskiej	12
Części stałe Nowenny	12
I. Pan nas gromadzi, jak pasterz owce	14
II. Budujemy wspólnotę w Jego Imię	18
III. On nas karmi ze stołu swego słowa	22
IV. On daje nam pokarm ze stołu Eucharystii	25
V. On nas uzdrawia i umacnia	30
VI. On mieszka pośród nas w swoim namiocie.	34
VII. On daje nam swoją Matkę, aby nas prowadziła.....	37
VIII. Czuwamy razem oczekując Jego przyjścia	43
IX. Obchodzimy nasze święto w Panu.....	47
Błogosławieństwo przy przekazaniu symboli	51
Wprowadzenie do rekolekcji w rytmie Lectio Divina	52
Przyjaciele PDM	57
Lwy PDM	57
Pauliniada	57
Instrukcja dla animatorów	59
Kontakty	61
Notatki	62

Wprowadzenie

Paulińskie Dni Młodych – idea, która narodziła się i rozwija w naszym zakonie, wykracza poza coroczne zjazdy młodzieży przy jednym z naszych klasztorów. Uczestnicy cyklicznych spotkań pochodzą nie tylko z parafii czy ośrodków duszpasterskich prowadzonych przez paulinów. Na zaproszenie do udziału w tej inicjatywie odpowiada wiele osób nie związanych z paulinami poprzez promieniowanie ich pracy duszpasterskiej w bliskim sąsiedztwie. Są też młode osoby, do których to zaproszenie dotarło, choć nie mieli wcześniej kontaktów z zakonem. Chcą poznać naszą duchowość i w niej uczestniczyć. Tak zebrani ludzie tworzą społeczność, której można nadać miano *młodzieży paulińskiej*. PDM w pierwotnym zamyśle miały jednoczyć wszystkie duszpasterstwa młodzieży przy klasztorach i parafiach paulinów i być dla nich wsparciem. Wyszliśmy jednak z własnego tylko podwórka, aby zaprosić wszystkich, którzy zechcą tworzyć z nami jedną wspólnotę. Stanowi to wspaniałą okazję do promowania duchowości i tradycji, które konstytuują nasze paulińskie dziedzictwo.

Stowarzyszenie, które zostało powołane decyzją Ojca Generała Zakonu Paulinów ma wspierać i koordynować pracę duszpasterską z młodzieżą w naszym Zakonie. PDM mają być w tych działaniach zwornikiem – wspólnym świętem młodzieży paulińskiej, przeżywanym corocznie w różnych miejscach posługi paulinów. Powstaje w ten sposób swego rodzaju wspólnota wspólnot młodzieży, w której wzajemne więzi, modlitwa, umacnianie się nawzajem w wierze, pozwalają nam wyjść razem i pokazać się światu by głosić Chrystusa jako młodzież zakonu paulinów. Chcemy działać razem jako posłani do naszych rówieśników z misją głoszenia Ewangelii.

Zapewne potrzeba nam w tym wspólnym dziele mądrej wizji na przyszłość, przemyślanych i skutecznych środków oraz spójnego działania. Stowarzyszenie „Paulińskie Dni Młodych” jest próbą odpowiedzi na te potrzeby i postawienia pierwszego kroku na tej drodze. Nie da się jednak za wiele zrobić bez zaangażowania przełożonych i duszpasterzy w naszych klasztorach i parafiach. Liczymy zatem na otwarte serca. Młodzi ludzie są przyszłością Kościoła. W naszej pracy apostołskiej nie może zabraknąć czasu i poświęcenia dla nich.

Dekret Generała Zakonu Paulinów

GENERAL ZAKONU
ŚW. PAWŁA PIERWSZEGO PUSTELNIKA

Częstochowa – Jasna Góra, 2012-06-13.

L.dz. 247/12

DEKRET

Powagą sprawowanego przeze mnie Urzędu, w odpowiedzi na pismo z dnia 25.03.2012 r., powołuję

STOWARZYSZENIE „PAULIŃSKIE DNI MŁODYCH”
oraz zatwierdzam Statut Stowarzyszenia *ad experimentum* na pięć lat.

Życzę Bożego błogosławieństwa i opieki Jasnogórskiej Maryi Panny – Matki i szczególnej Patronki naszego Zakonu.

O. Izydor Matuszewski
GENERAL ZAKONU

O. Jan M. Berny
SEKRETARZ GENERALNY

Statut Stowarzyszenia „Paulińskie Dni Młodych”

Stowarzyszenie „Paulińskie Dni Młodych” zostało erygowane dekretem Ojca Generała Zakonu Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika nr 247/12 z dnia 13 czerwca 2012.

I. Postanowienia ogólne

1. Gorliwość apostołska inspirowana Duchem Świętym i wrażliwa na znaki czasu, przynagla nas do poświęcenia wszystkich sił i zdolności dla Boga i ludzi. Ożywieni nią podejmujemy nowe inicjatywy w służbie Kościoła i społeczeństw, wśród których wypadnie nam żyć i pracować nie lękając się

nowych form, środków i metod apostołskich pod nadzorem przełożonych¹. W odpowiedzi na to wezwanie, sformułowane w Konstytucjach Zakonu, widząc także potrzebę dowartościowania i usprawnienia pracy duszpasterskiej z młodzieżą w ramach naszych parafii i klasztorów, O. Generał Zakonu Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika powołuje do istnienia *Stowarzyszenie „Paulińskie Dni Młodych”* (zwane dalej: „Stowarzyszeniem”), dla organizacji corocznych zjazdów młodzieży przy klasztorach paulińskich oraz podejmowania innych inicjatyw związanych z duszpasterstwem młodzieży przy placówkach Zakonu Paulinów.

2. Mając na względzie apostołskie posłannictwo naszego Zakonu, w odpowiedzi na potrzeby czasów, w których szczególną troską należy otoczyć młodych ludzi, wobec widocznego osłabienia rodzin i agresywnego naporu wrogich chrześcijaństwu ideologii, konieczne jest podjęcie inicjatyw koordynujących i wspierających pracę z młodzieżą w naszym Zakonie. Doświadczenie komunii pomiędzy osobami konsekrowanymi prowadzi do jeszcze większego otwarcia w stosunku do wszystkich innych członków Kościoła. Współpraca ta wypływa z potrzeby dzielenia odpowiedzialności nie tylko w prowadzeniu dzieł Zakonu, ale przede wszystkim z pragnienia życia szczególnymi aspektami i wymiarami duchowości i misją Zakonu².
3. Zmian w niniejszym Statucie dokonuje Zarząd Stowarzyszenia po uzyskaniu aprobaty O. Generała Zakonu.
4. Rozwiązanie Stowarzyszenia należy do kompetencji O. Generała Zakonu.

II. Cele i formy działalności Stowarzyszenia

5. Naczelnym zadaniem Stowarzyszenia jest praca na rzecz formacji młodzieży. Działania te mają na celu:
  - a. wspieranie i koordynowanie pracy duszpasterskiej z młodzieżą;
  - b. integrację młodzieży;
  - c. propagowanie duchowości i dziedzictwa paulińskiego;
  - d. wspieranie duszpasterstwa powołań.

---

¹ *Konstytucje Zakonu Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika*, art. 59.

² KONGREGACJA INSTYTUTÓW ŻYCIA KONSEKROWANEGO I STOWARZYSZEŃ ŻYCIA APOSTOŁSKIEGO, Instrukcja: *Rozpocząć na nowo od Chrystusa. Odnowione zaangażowanie życia konsekrowanego w trzecim tysiącleciu*, nr 31.

6. Podstawową formą realizacji celów Stowarzyszenia są organizowane co-roczenie Paulińskie Dni Młodych (zwane dalej: PDM), czyli zjazdy młodzieży wraz z duszpasterzami, odbywające się w naszych klasztorach. (Szczegółowe zasady zjazdu określa *Regulamin Paulińskich Dni Młodych*.) PDM stanowią punkt zwrotny dla pozostałych inicjatyw Stowarzyszenia dotyczących duszpasterstwa młodzieży, które podejmowane są w ciągu całego roku.
7. Sprawy Stowarzyszenia i podejmowanych przez nie dzieł są omawiane na tzw. *Kapitulę Stowarzyszenia*, która odbywa się zawsze w ramach PDM oraz, jeśli zachodzi taka potrzeba, w innym dogodnym dla większości członków terminie. Najważniejsze decyzje Zarząd może pozostawić do wspólnego rozważenia lub poddania pod głosowanie Kapituły.

III. Członkowie Stowarzyszenia, ich obowiązki i prawa

8. Członkowie Stowarzyszenia są powoływani przez jego Zarząd na podstawie decyzji podjętej w zwykłym głosowaniu przy udziale całego Zarządu.
9. Ustanie członkostwa w Stowarzyszeniu następuje na skutek:
  - a. upływu czasu, na który przyjęto do Stowarzyszenia,
  - b. własnej rezygnacji, z chwilą przekazania jej na piśmie do Zarządu Stowarzyszenia,
  - c. ustania funkcji sprawowanej w Zakonie, ze względu na którą, powołano do Stowarzyszenia,
  - d. decyzji Zarządu Stowarzyszenia, podjętej w zwykłym głosowaniu przy udziale całego Zarządu.
10. Każdy z członków Stowarzyszenia ma prawo do czynnego udziału w Kapitułach Stowarzyszenia.
11. Każdy z członków jest zobowiązany do sumiennego wypełniania obowiązków w ramach prac Stowarzyszenia.

IV. Władze Stowarzyszenia

12. Zarząd Stowarzyszenia stanowią:
  - a. przewodniczący - mianowany dekretem O. Generała Zakonu,
  - b. sekretarz i skarbnik – mianowani przez przewodniczącego Zarządu, o ile nie zostaną mianowani dekretem O. Generała Zakonu.
13. Zarząd odpowiada przed O. Generałem za działalność Stowarzyszenia.

- 14.** Do kompetencji Zarządu Stowarzyszenia należy:
- a. uchwalanie regulaminu porządkującego szczegóły PDM;
  - b. ustalanie szczegółowych planów i podejmowanie decyzji w sprawach działalności Stowarzyszenia;
  - c. przyjmowanie nowych członków Stowarzyszenia;
  - d. informowanie członków Stowarzyszenia o podejmowanych aktualnie inicjatywach;
  - e. zwoływanie Kapituły Stowarzyszenia;
  - f. administrowanie finansami Stowarzyszenia;
  - g. powoływanie i odwoływanie poszczególnych członków do podejmowania zadań i funkcji w ramach prac Stowarzyszenia.
- 15.** Wszystkie decyzje, wykraczające poza wymienione poniżej kompetencje poszczególnych członków Zarządu, podejmowane są zwykłą większością głosów Zarządu.
- 16.** Do obowiązków Przewodniczącego należy:
- a. reprezentowanie Stowarzyszenia na zewnątrz;
  - b. przewodniczenie spotkaniom Zarządu;
  - c. przewodniczenie Kapituł Stowarzyszenia;
  - d. dbanie o działalność Stowarzyszenia zgodną ze Statutem i przyjętymi regulaminami;
  - e. przygotowywanie rocznego sprawozdania do Kurii Generalnej.
- 17.** Do obowiązków Skarbnika należy:
- a. nadzorowanie wszystkich spraw związanych z finansowaniem inicjatyw podejmowanych przez Stowarzyszenie;
  - b. przygotowywanie części finansowej rocznego sprawozdania do Kurii Generalnej.
- 18.** Do obowiązków Sekretarza należy:
- a. sporządzanie protokołów spotkań Zarządu i Kapituł Stowarzyszenia;
  - b. prowadzenie archiwum Stowarzyszenia.

V. Fundusze Stowarzyszenia

19. Finanse Stowarzyszenia pochodzą głównie ze składek zbieranych w ramach PDM, ofiar, darowizn, dotacji, wydawanych publikacji, i tym podobnych form pozyskiwania funduszy, pod warunkiem, że są godziwe i zaaprobowane przez władze zakonne.
20. Budżet Stowarzyszenia jest jawny i podlega wglądowi zarówno władz zakonnych jak i członków Stowarzyszenia.

Regulamin Paulińskich Dni Młodych

1. Paulińskie Dni Młodych zostały powołane do istnienia dekretem Przełożonego Generalnego Zakonu Paulinów, zatwierdzającym Statut Stowarzyszenia PDM, na podstawie którego stworzony jest niniejszy Regulamin. Zmian w Regulaminie dokonuje Zarząd Stowarzyszenia.
2. Paulińskie Dni Młodych to zjazd młodzieży organizowany cyklicznie przy klasztorach paulińskich. Spotkanie adresowane jest do ludzi młodych, od gimnazjalistów począwszy, do studentów i młodzieży pracującej. Młodzież z duszpasterstw paulińskich w ramach PDM pełni rolę gospodarzy spotkania, podejmujących gościnnie swoich rówieśników.
3. Celem PDM jest:
  - a. Ewangelizacja.
  - b. Integracja i wspieranie pracy duszpasterskiej z młodzieżą w duszpasterstwach paulińskich. PDM mają stanowić nie tylko okazjonalną formę rekolekcji i wypoczynku, ale także inicjatywę jednoczącą i mobilizującą do współpracy między duszpasterstwami i posługującymi w nich duszpasterzami przez cały rok.
  - c. Integracja młodzieży poprzez wspólną modlitwę, wypoczynek i budowanie więzi. Dla części młodzieży, zwłaszcza z mniejszych miejscowości, może to być jedną z niewielu możliwości wyjazdu na wakacje wzbogaczone o intensywny program duszpasterski. Wiek dorastania i dojrzewania potrzebuje także świadectwa wiary rówieśników. Zjazd różnych grup duszpasterskich połączonych duchowością paulińską ma za zadanie wzmacniać wiarę, budować poczucie wspólnoty i stanowić alternatywę dla codzienności młodych ludzi, którzy trwając przy wartościach chrześcijańskich zostają często osamotnieni, lub wręcz są ośmieszani w swoich środowiskach.

- d. Wspieranie duszpasterstwa powołań. Powołania do naszego Zakonu dojrzewają często wśród różnych młodzieżowych grup duszpasterskich w naszych parafiach, na czele ze służbami liturgicznymi. Istotna w tej kwestii jest ścisła współpraca z Duszpasterstwem Powołań i Wyższym Seminarium Duchownym naszego Zakonu.
  - e. Prezentowanie i promowanie duchowości i tradycji paulińskiej m.in. poprzez poznawanie nowych grup i bogactwa ich charyzmatów inspirowanych duchem naszego Zakonu oraz różnych klasztorów i związanej z nimi historii Paulinów.
4. Organizatorem zjazdów jest Stowarzyszenie PDM. W jego imieniu pracami nad przygotowaniem PDM kieruje Zarząd Stowarzyszenia, a kwestie ogólne są podejmowane na Kapitule Stowarzyszenia.
  5. Nadrzędnym celem PDM jest ewangelizacja i temu celowi podporządkowana jest forma i szczegóły spotkania.
  6. Na program składają się: Eucharystia, jako centrum każdego dnia, Liturgia Godzin, konferencje ojca duchownego i zaproszonych gości, spotkania z Biblią w małych grupach, nocna adoracja Najświętszego Sakramentu. Można także, według uznania, organizować koncerty zespołów chrześcijańskich, warsztaty liturgiczno – muzyczne, małe formy teatralne inspirowane chrześcijańską duchowością, namioty prezentacji multimedialnych, wycieczki, i inne, w zależności od specyfiki miejsca i szczegółowego programu duszpasterskiego na dany zjazd.
  7. Zarząd Stowarzyszenia PDM powierza przygotowanie konferencji wybranemu kapłanowi, który staje się tym samym ojcem duchownym zjazdu. Do niego należy przygotowanie PDM w ich płaszczyźnie rekolekcyjnej.
  8. Szczegółowy program duszpasterski każdego dnia zjazdu jest przygotowywany corocznie i odpowiednio wcześniej publikowany wraz z materiałami (np. teksty liturgii, materiały do pracy w grupach, rozważania, itp.).
  9. W organizacji PDM współpracujemy przede wszystkim z Kurią Generalną Zakonu Paulinów a zwłaszcza z jej Radą Duszpasterską. Szczególnie cenna jest także współpraca z sanktuarium jasnogórskim, jako głównym ośrodkiem duszpasterstwa w Zakonie a w jego ramach z: Biurem Prasowym Jasnej Góry, Radiem Jasna Góra, zakonnym serwisem internetowym. Do współpracy i pomocy zaproszone są wszystkie klasztory, biorąc pod uwagę dobro i duszpasterski rozwój całego Zakonu.
  10. Za stały czas organizowania PDM przyjmujemy coroczny tydzień lipca, w którym przypada 15 dzień miesiąca, od poniedziałku do niedzieli włącznie.

11. Odpowiednio wcześniej należy zatroszczyć się o przedstawienie i nagłośnienie inicjatywy spotkania młodzieży w mediach katolickich.
12. Sposób prowadzenia zapisów:
  - a. Zgłoszenia przyjmowane są za pośrednictwem skrzynki internetowej PDM lub poczty.
  - b. Przyjmowanie zgłoszeń rozpoczyna się 100 dni przed rozpoczęciem zjazdu a kończy na około tydzień przed rozpoczęciem zjazdu.
  - c. Po przyjeździe na miejsce zjazdu uczestnik przekazuje odpowiedni wypełniony i opatrzony stosownymi podpisami formularz. Następnie otrzymuje swój identyfikator. Każdy z uczestników jest zobowiązany do noszenia w widocznym miejscu swojego identyfikatora przez cały czas trwania zjazdu. Osoby bez identyfikatorów nie mogą przebywać na terenie obozu.
  - d. Przy składaniu formularza zgłoszenia pobierane są opłaty składkowe na cele organizacyjne, i ew. inne, wyszczególnione w formularzu, których wysokość jest ustalana corocznie i ogłaszana przy zapisach.
13. PDM odbywają się w formie obozu namiotowego.
  - a. Każdy z uczestników obozu zabiera ze sobą: namiot, materac, śpiwór, sztućce, talerz, miskę, przydatny sprzęt turystyczny, przybory toaletowe, zabezpieczenia na wypadek deszczu, podręczną apteczkę.
  - b. Dla bezpieczeństwa obozu animatorzy grup w porozumieniu ze sobą nawzajem wyznaczają po kilka osób do prowadzenia straży. Pełniący straż nie mogą opuszczać terenu obozu i odpowiedzialni są za jego bezpieczeństwo. Mają kontakt telefoniczny z animatorami grup. Do nich także należy troska o podtrzymywanie oświetlenia obozu w nocy i budzenie poranne. W razie niebezpieczeństwa uruchamiają alarm.
14. Wszyscy uczestnicy zjazdu są podzieleni na grupy według miejsca zamieszkania.
  - a. Dla każdej grupy Zarząd Stowarzyszenia powołuje animatora.
  - b. Tworzenie nowych grup i modyfikowanie lub zawieszanie istniejących należy do kompetencji Zarządu Stowarzyszenia.
15. Wyżywienie:
  - a. Organizatorzy zapewniają możliwość nabycia jednego ciepłego posiłku w ciągu dnia. Organizuje się w tym celu grupę kucharzy z poszczególnych

- grup, bądź zatrudnia firmę cateringową. Cenę posiłku należy podawać już przy zapisach.
- b. Pozostałe posiłki są organizowane pod kierunkiem kucharzy w poszczególnych grupach.
  - c. Animatorzy grup ustalają odpowiednio wcześniej sposób organizacji przygotowania posiłków. Należy zatem wcześniej przewidzieć kto i jaki prowiant zabiera ze sobą lub ustalić składkę na zakup produktów na miejscu.
  - d. Animatorom należy odpowiednio wcześniej podać kontakty do członków swoich grup, aby mogli zorganizować sprawy związane z wyżywieniem.
16. Każda z grup dba o zabranie ze sobą na zjazd emblematów swojej wspólnoty.
  17. Osobom, które chcemy wyróżnić za szczególne zasługi dla PDM oraz zwycięzcom turnieju wiedzy o Zakonie Paulinów przyznajemy tytuł „Lew PDM”. Tytuł jest nadawany w następujących kategoriach:
    - a. „Lew Honorowy” - dla szczególnie zasłużonych Paulińskim Dniom Młodych, jest to wyróżnienie najwyższej rangi;
    - b. „Lew Wierności” - dla siedmiokrotnych uczestników naszych zjazdów;
    - c. „Lew Pauliniady” - dla zwycięzców Pauliniady.
  18. Osobom, którym chcemy wyrazić wdzięczność za pomoc w organizacji zjazdów, przyznajemy tytuł „Przyjaciel PDM”.
  19. Stanowczo zabrania się używania podczas PDM wszelkiego rodzaju używek i substancji wpływających na świadomość oraz łamania innych ustaleń organizatorów dotyczących bezpieczeństwa zjazdu.
  20. Każdy uczestnik PDM jest zobowiązany do przestrzegania regulaminu i zachowania charakteru zjazdu. Osobom, które zakłócają porządek należy odebrać identyfikator, co jest równoznaczne z wydaleniem z obozu i powrotem do domu bez zwrotu kosztów. Prawo zatrzymania identyfikatora mają porządkowi i animatorzy grup, którzy przekazują go Zarządowi Stowarzyszenia i wyłącznie do niego w porozumieniu z duszpasterzem grupy, z której jest dana osoba, należy decyzja o dalszym postępowaniu.
  21. Interpretacja postanowień niniejszego Regulaminu, rozstrzygnięcie niejasności, lub kwestii, których nie precyzuje Regulamin, należy do Zarządu Stowarzyszenia z zachowaniem przepisów Statutu.

Nowenna młodzieży paulińskiej

Nowenną przed rozpoczęciem Paulińskich Dni Młodych modlimy się przez dziewięć miesięcy od października do czerwca (lub przez dziewięć dni przed rozpoczęciem spotkania). 7 listopada 2009 r. po raz pierwszy spotkaliśmy się na Jasnej Górze. Przedstawiona została wtedy idea organizowania zjazdów młodzieży i zaprosiliśmy na pierwsze spotkanie do Leśniowa. Jest to zatem moment narodzin Paulińskich Dni Młodych. Wybieramy więc 7 dzień miesiąca, jako czas naszej wspólnej modlitwy. Celebrowanie Nowenny, w grupach lub indywidualnie, pomaga nam budować wspólnotę nie tylko w czasie zjazdu, ale i w ciągu roku, poprzez modlitwę za siebie nawzajem i za nasze wspólne dzieło ewangelizacyjne. Przedstawiona poniżej propozycja Nowenny oparta jest na perykopach biblijnych, które odnoszą się do idei Paulińskich Dni Młodych. Kolejne tematy poszczególnych dni modlitwy dotyczą najważniejszych cech naszych spotkań.

Części stałe Nowenny

• PIEŚŃ NA WEJŚCIE

Po zakończeniu stosownej pieśni, kiedy wszyscy są już zgromadzeni wokół pulpitu z Piśmie Świętym, prezbiter, diakon lub przewodniczący mówi:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

Jeśli jest obecny prezbiter lub diakon pozdrawia zebranych słowami:

Pan z wami.

Wszyscy odpowiadają:

I z duchem twoim.

• WPROWADZENIE

• MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

• CZYTANIE

• PSALM RESPONSORYJNY

• ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, Alleluja, Alleluja. *(w Wielkim Poście: Chwała Tobie, Słowo Boże)*

• EWANGELIA

Jeśli jest obecny prezbiter lub diakon rozpoczyna czytanie Ewangelii słowami:

Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Słowa Ewangelii według świętego N.

W. Chwała Tobie, Panie.

Jeśli nie ma prezbitera ani diakona, lektor mówi:

Z Ewangelii według świętego N.

Na zakończenie prezbyter lub diakon dodaje:

K. Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

• HOMILIA

Jeśli jest obecny prezbyter lub diakon może wygłosić homilię. Można zamiast homilii przygotować wcześniej cykl rozważań na wszystkie dni nowenny. Po homilii (lub odczytaniu rozważań) dobrze jest zachować chwilę milczenia, następnie zaprosić uczestników modlitwy do dzielenia się słowem.

• MODLITWA POWSZECHNA

• WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

• MODLITWA

Módlmy się. Wszechmogący Boże, gromadzimy się w Twoje Imię, aby we wspólnocie umacniać naszą wiarę. † Daj, abyśmy kształtowali swoją młodość Twoim słowem * i dzieląc się nim z naszymi braćmi i siostrami, wsparci opieką Najświętszej Maryi Panny i świętych Patronów Zakonu paulińskiego, wzrastali w mądrości i w łasce u Ciebie i u ludzi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

• BŁOGOSŁAWIENSTWO

Jeśli jest obecny prezbyter lub diakon, błogosławi zebranych mówiąc:

Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący: Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

W. Amen.

K. Idźcie w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Jeśli nie ma prezbitera ani diakona przewodniczący mówi:

Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego.

W. Amen.

• PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE

Dalej podano teksty zmienne na poszczególne dni Nowenny:

I. Pan nas gromadzi, jak pasterz owce

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo św. Pawła z Teb – pierwszego pustelnika i patriarchy zakonu paulinów. Dziękujemy naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi za to, że gromadzi nas jak dobry pasterz.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

O Stworzycielu Duchu, przyjdź, * Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg, * Niebieską łaskę zesłać racz * Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Pocieszycielem jesteś zwan, * I Najwyższego Boga dar, * Tyś namaszczaniem naszych dusz, * Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

Ty darzysz łaską siedemkroć, * Bo moc z prawicy Ojca masz, * Przez Ojca obiecany nam, * Mową wzbogacasz język nasz.

Światłem rozjaśnij naszą myśl, * W serca nam miłość świętą wlej, * I wątłą słabość naszych ciał * Pokrzep stałością mocy swej.

Nieprzyjaciela odpędź w dal, * I Twym pokojem obdarz wraz, * Niech w drodze za przewodem Twym * Miniemy zło, co kusi nas.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać, * Daj by i Syn poznany był, * I Ciebie, jedno Tchnienie Dwóch * Niech wyznajemy z wszystkich sił.

Niech Bogu Ojcu chwała brzmi, * Synowi, który zmartwychwstał, * I temu, co pociesza nas, * Niech hołd wieczystych płynie chwał. Amen.

CZYTANIE

Iz 41,8-20

Czytanie z Księgi Proroka Izajasza.

Izraelu, mój sługo, Jakubie, którego wybrałem sobie, potomstwo Abrahama, mego przyjaciela! Ty, którego pochyciłem na krańcach ziemi, powołałem cię z jej stron najdalszych i rzekłem ci: «Sługą moim jesteś, wybrałem cię, a nie odrzuciłem». Nie lękaj się, bo Ja jestem z tobą; nie trwóż się, bom Ja twoim Bogiem. Umacniam cię, jeszcze i wspomagam, podtrzymuję cię moją prawicą sprawiedliwą. Oto wstydem i hańbą się okryją wszyscy rozjątrzeni na ciebie. Unicestwieni będą i zginą ludzie kłócący się z tobą. Będziesz ich szukał, lecz nie znajdziesz tych ludzi, twoich przeciwników. Unicestwieni będą i na nic zejdą ludzie walczący z tobą. Albowiem Ja, Pan, twój Bóg, ująłem cię za prawicę mówiąc ci: «Nie lękaj się, przychodzę ci z pomocą». Nie bój się, robaczku Jakubie, nieboraku Izraelu! Ja cię wspo-

magam - wyrocznia Pana - odkupicielem twoim - Święty Izraela. Oto Ja przemieniam cię w młockarskie sanie, nowe, o podwójnym rządzie zębów: ty zmłócisz i wykruszysz góry, zmienisz pagórki w drobną sieczkę; ty je przewiejesz, a wicher je porwie i trąba powietrzna rozmiecie. Ty natomiast rozradujesz się w Panu, chlubić się będziesz w Świętym Izraela. Nędzni i biedni szukają wody, i nie ma! Ich język wysechł już z pragnienia. Ja, Pan, wysłucham ich, nie opuszczę ich Ja, Bóg Izraela. Każę wytrysnąć strumieniom na nagich wzgórzach i źródłom wód pośrodku nizin. Zamienię pustynię na pojezierze, a wyschniętą ziemię na wodotryski. Na pustyni zasadzę cedry, akacje, mirty i oliwki; rozkrzewię na pustkowiu cyprysy, wiązy i bukszpan obok siebie. Ażeby widzieli i poznali, rozważyli i pojęli wszyscy, że ręka Pańska to uczyniła, że Święty Izraela tego dokonał. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Pan mym Pasterzem nie brak mi niczego.

Ps 23

Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.
Pozwała mi leżeć na zielonych pastwiskach.
Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć:
orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoje imię.
Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną.

Twój kij i laska pasterska są moją pociechą.
Stół dla mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkim;
mój kielich jest przeobfity.

Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkać w domu Pańskim
po najdłuższe czasy

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Jezus przywołał do siebie tych, których sam upatrzył,
a oni przyszli do Niego.

Słowa Ewangelii według św. Marka.

Jezus zaś oddalił się ze swymi uczniami w stronę jeziora. A szło za Nim wielkie mnóstwo ludu z Galilei. Także z Judei, z Jerozolimy, z Idumei i Zajordania oraz z okolic Tyru i Sydonu szło do Niego mnóstwo wielkie na wieść o Jego wielkich czynach. Toteż polecił swym uczniom, żeby łódka była dla Niego stale w pogotowiu ze względu na tłum, aby się na Niego nie tłoczyli. Wielu bowiem uzdrowił i wskutek tego wszyscy, którzy mieli jakieś choroby, cisnęli się do Niego, aby się Go dotknąć. Nawet duchy nieczyste, na Jego widok, padały przed Nim i wołały: «Ty jesteś Syn Boży». Lecz On surowo im zabraniał, żeby Go nie ujawniały. Potem wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego. I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysłać ich na głoszenie nauki, i by mieli władzę wypędzać złe duchy. Ustanowił więc Dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr; dalej Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, którym nadał przydomek Boanerges, to znaczy synowie gromu; dalej Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza, Szymona Gorliwego i Judasza Iskariotę, który właśnie Go wydał.

Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Święty Patriarcho zakonu paulinów, Pawle z Teb, który przebywałeś sam na sam z Bogiem na pustyni, prosimy Cię, upraszaj u naszego Pana wszystkie łaski, których nam potrzeba, abyśmy dobrze przygotowali się do tego czasu, w którym po raz kolejny spotkamy się, by wspólnie uwielbiać Boga i głosić Ewangelię naszym braciom i siostram.

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże,

- zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święta Maryjo, Matko Boga,

- módl się za nami.

Święta Maryjo, Matko Zakonu paulińskiego,
Święta Maryjo, nadziejo lepszego świata,
Święta Maryjo, nieustanna pomocy w dążeniu do doskonałości,
Święty Aniele Stróżu, stojący na straży naszego sumienia,
Święty Pawle, Ojczy paulińskiego Zakonu,
Święty Pawle, miłośniku samotności,
Święty Pawle, wzorze doskonałości,
Święty Pawle, zwierciadło ubóstwa,
Święty Pawle, prawdziwy wzorze pokory,
Święty Pawle, ozdobę czystości,
Święty Pawle, wierny sługo Króla Najwyższego,
Święty Pawle, ucieczko kuszonych,
Święty Pawle, najgorętszą miłością pałający,
Święty Pawle, najwyższej bogomyślności oddany,
Święty Pawle, przykładzie trzeźwości i wstrzeźliwości,
Święty Pawle, powierzający się Bożej Opatrzności,
Święty Pawle, szczycie cierpliwości,
Święty Pawle, mężu bez skargi,
Święty Pawle, podziwie świętego Antoniego,
Święty Pawle, oddający Bogu ducha z rękami wzniesionymi ku niebu,
Święty Pawle, posługą lwów po śmierci uczczony,
Święty Pawle, przez świętego Antoniego pochowany,
Święty Pawle, przez Aniołów do nieba zaniesiony,
Abyśmy żyli w duchu wiary, nadziei i miłości,
- uproś nam u Boga.

Abyśmy w codziennym życiu obfitowali w dobre uczynki,
Abyśmy wiernie wypełniali obowiązki naszego stanu,
Abyśmy zachowali umiar w używaniu dóbr tego świata,
Abyśmy nieustannie pamiętali na śmierć i sąd Boży,
Abyśmy idąc za Ukrzyżowanym Zbawicielem, byli zawsze zjednoczeni z
Jego Najświętszą Matką,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
- przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
- wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
- zmiłuj się nad nami.

Módl się za nami, święty nasz Ojciec Pawle Pierwszy Pustelniku.
Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

II. Budujemy wspólnotę w Jego Imię

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo bł. Euzebiusza, założyciela zakonu paulinów, który zgromadził rozproszonych pustelników i zbudował z nich jeden zakon, aby tak samo zebrał i nas, młodych ludzi, abyśmy odpowiadając na Boże wezwanie umieli budować wspólnotę, która świadectwem wiary i jedności, będzie porwać serca naszych rówieśników ku Bogu.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Przybądź Duchu Święty, * ześlij z nieba wzięty * światła Twego strumień.
* Przyjdź, Ojciec ubogich, * przyjdź, Dawco łask drogich, * przyjdź, Światłości sumień.

O, Najmilszy z gości, * słodka serc radości, * słodkie orzeźwienie. * W pracy Tyś ochłodą, * w skwarze żywą wodą, * w płaczu utuleniem.

Światłości najświętsza, * serc wierzących wnętrza * poddaj swej potędze. * Bez Twojego tchnienia * cóż jest wśród stworzenia? * Jeno cierń i nędze.

Obmyj, co nieświęte, * oschłym wlej zachętę, * ulecz serca ranę. * Nagnij, co jest harde, * rozgrzej serca twarde, * prowadź zabłąkane.

Daj Twoim wierzącym * w Tobie ufającym, * siedmiorakie dary. * Daj zasługę męstwa, * daj wieniec zwycięstwa, * daj szczęście bez miary.

CZYTANIE

Flp 2,1-16

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian.

Jeśli jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli - jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie - dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogłosił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do

ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM - ku chwale Boga Ojca. A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z Jego wolą. Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań, abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie. Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Ja jestem z wami do skończenia świata.

Ps 133

Oto jak dobrze i jak miło,
gdy bracia mieszkają razem;
jest to jak wyborny olejek na głowie,
który spływa na brodę Aarona, i na brzeg jego szaty.

To jak rosa Hermonu,
która spada na górę Syjon:
bo tam udziela Pan błogosławieństwa,
i życia na wieki.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ojcze spraw, aby wszyscy stanowili jedno, †
jak Ty we Mnie, a Ja w Tobie,
aby oni stanowili w Nas jedno, by świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.

EWANGELIA

J 17,1-26

Słowa Ewangelii według św. Jana.

Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszyst-

kim tym, których Mi dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwiej, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Świąty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie. Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałaś. Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałaś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałaś, w nich była i Ja w nich».

Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Kyrie, elejson. Christe, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże,

- zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święta Maryjo, Matko Boża,

- módl się za nami.

Królowo Pustelników,

Ojcze Euzebiuszu, chwało paulińskiego Zakonu,

Ojcze Euzebiuszu, w młodości wzorze nabożeństwa,

Ojcze Euzebiuszu, kochający milczenie i samotność,

Ojcze Euzebiuszu, adorujący na osobności Najświętszy Sakrament,

Ojcze Euzebiuszu, powołany do pustelniczego życia,

Ojcze Euzebiuszu, mający cudowne wizje,

Ojcze Euzebiuszu, kapłanie Matki Kościoła,

Ojcze Euzebiuszu, kanoniku ostrzyhomski,

Ojcze Euzebiuszu, chlubo narodu węgierskiego,

Ojcze Euzebiuszu, wielki skarbie ubogich,

Ojcze Euzebiuszu, wielki aniele czystości,

Ojcze Euzebiuszu, gorejący płomieniu miłości,

Ojcze Euzebiuszu, żywe źródło pokory,

Ojcze Euzebiuszu, wzorze całkowitego ubóstwa,

Ojcze Euzebiuszu, niestrudzony w czynieniu pokuty,

Ojcze Euzebiuszu, prawdziwy czcicielu Bogarodzicy Dziewicy,

Ojcze Euzebiuszu, wierny uczniu św. Pawła i Antoniego,

Ojcze Euzebiuszu, kwitnąca lilio na pustyni,

Ojcze Euzebiuszu, rozmiłowany w Słowie Bożym,

Ojcze Euzebiuszu, jedności wśród mnichów i eremitów,

Ojcze Euzebiuszu, odnowicielu życia pustelniczego,

Ojcze Euzebiuszu, wielki wzorze wytrwałości,

Ojcze Euzebiuszu, porzucający wszystko dla Boga,

Ojcze Euzebiuszu, kochający każdego człowieka,

Ojcze Euzebiuszu, doskonały w naśladowaniu Chrystusa,

Ojcze Euzebiuszu, święty życiem modlitwy,

Ojcze Euzebiuszu, skruszony za grzechy w godzinie śmierci,

Ojcze Euzebiuszu, wzorze jedności z Wszchemogącym,
Ojcze Euzebiuszu, będący radością aniołów,
Ojcze Euzebiuszu, klęczący przed Obliczem Pańskim,
Abyśmy naśladowali pokorę, posłuszeństwo i sprawiedliwość Pana Jezusa,
Abyśmy osiągnęli doskonałość w odróżnianiu dobra od zła,
- uproś nam u Boga.

Abyśmy codziennie odpowiadali dobrze rachunek sumienia,
Abyśmy współczuli biednym i cierpiącym,
Abyśmy często odnawiali serce i ducha w Najświętszym Sakramencie,
Abyśmy dobrze wykorzystywali swoje talenty,
Abyśmy umieli odnajdywać wartość modlitwy i ofiary,
Abyśmy w przyszłości mogli oglądać Boga.

III. On nas karmi ze stołu swego słowa

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo św. Augustyna, prawodawcy zakonu paulinów, aby serca nasze były otwarte na słowo Boga mówiącego do nas.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Święty, Boże, tchnij mnie swoim tchnieniem, abym myślał o tym, co jest święte. Prowadź mnie Duchu Święty, abym czynił to, co jest święte. Przyciągaj mnie do siebie, Duchu Święty, abym kochał to, co jest święte. Umacniaj mnie, Duchu Święty, abym strzegł tego, co jest święte. Strzeż mnie, Duchu Święty, abym nie utracił tego, co jest święte. Amen.³

CZYTANIE

Ez 2,1-3,11

Czytanie z Księgi Proroka Ezechiela.

Pan rzekł do mnie: «Synu człowieczy, stań na nogi. Będę do ciebie mówić». I wstąpił we mnie duch, gdy do mnie mówił, i postawił mnie na nogi; potem słuchałem Tego, który do mnie mówił. Powiedział mi: «Synu człowieczy, posyłam cię do synów Izraela, do ludu buntowników, którzy Mi się sprzeciwili. Oni i przodkowie ich występowali przeciwko Mnie aż do dnia dzisiejszego. To ludzie o bezczelnych twarzach i zatwardziałych sercach; posyłam cię do nich, abys im powiedział: Tak mówi Pan Bóg. A oni czy

---

³ Modlitwa św. Augustyna

będą słuchać, czy też zaprzestaną - są bowiem ludem opornym - przecież będą wiedzieli, że prorok jest wśród nich. A ty, synu człowieczy, nie bój się ich ani się nie lękaj ich słów, nawet gdyby wokół ciebie były osty i ciernie i gdybyś się znalazł wśród skorpionów. Nie obawiaj się ich słów ani się nie lękaj ich twarzy, bo to lud oporny. Przekażesz im moje słowa: czy będą słuchać, czy też zaprzestaną, bo przecież są buntownikami. Ty więc, synu człowieczy, słuchaj tego, co ci powiem. Nie opieraj się, jak ten lud zbuntowany. Otwórz usta swoje i zjedz, co ci podam». Popatrzyłem, a oto wyciągnięta była w moim kierunku ręka, w której był zwój księgi. Rozwinęła go przede mną; był zapisany z jednej i drugiej strony, a opisane w nim były narzekania, wzdychania i biadania. A On rzekł do mnie: «Synu człowieczy, zjedz to, co masz przed sobą. Zjedz ten zwój i idź przemawiać do Izraelitów!» Otworzyłem więc usta, a On dał mi zjeść ów zwój, mówiąc do mnie: «Synu człowieczy, nasyć żołądek i napełnij wnętrzości swoje tym zwojem, który ci podałem». Zjadłem go, a w ustach moich był słodki jak miód. Potem rzekł do mnie: «Synu człowieczy, udaj się do domu Izraela i przemawiaj do nich moimi słowami. Jesteś bowiem posłany nie do ludu o mowie niezrozumiałej lub trudnym języku, ale do domu Izraela; nie do wielu narodów o niezrozumiałej mowie i o trudnym języku, których słów byś nie rozumiał. Chociaż gdybym cię do nich posłał, usłuchaliby ciebie. Jednakże dom Izraela nie zechce cię posłuchać, ponieważ i Mnie słuchać nie chce. Cały bowiem dom Izraela ma odporne czoło i zatwardziałe serce. Oto Ja uczyniłem twarz twoją odporną jak ich twarze i czoło twoje twarde jak ich czoła, dałem ci czoło jak diament, twardszy od krzemienia. Nie bój się ich, nie lękaj się ich oblicza, chociaż są ludem opornym». Wreszcie powiedział mi: «Synu człowieczy, weź sobie do serca wszystkie słowa, które wyrzekłem do ciebie, i przyjmij je do swoich uszu! Udasz się do zesłańców, do twoich rodaków i powiesz im: Tak mówi Pan Bóg, czy będą słuchać, czy też nie».

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Jakże miłuję Prawo Twoje, Panie.

Ps 119, 97-104

Jakże miłuję Prawo Twoje, Panie,
przez cały dzień nad nim rozmyślam.
Przez Twe przykazanie stałem się mędrszym od wrogów,
bo jest ono moim na wieki.

Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie ucą,
bo rozmyślałam o Twoich napomnieniach.
Jestem rozważniejszy od starców,
bo zachowuję Twe postanowienia.

Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki,
aby słów Twoich przestrzegać.
Nie odstępuję od Twoich wyroków,
albowiem Ty mnie pouczasz.

Jak słodka jest Twoja mowa dla mego podniebienia,
ponad miód słodsza dla ust moich.
Z Twoich przykazań czerpię roztropność,
dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo.
Wszystko przez Nie się stało.

EWANGELIA

J 1,1-18

Słowa Ewangelii według św. Jana.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Pojawił się człowiek posłany przez Boga - Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz posłanym, aby zaświadczyć o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego - którzy ani z krwi, ani z żądz ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy. Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie». Z Jego

pełności wszyscyśmy otrzymali - łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.
Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Wspaniały Doktorze łaski, święty Ojciec Augustynie! Ty, który wyśpiewałeś cuda miłosiernej miłości Boga, działane w Twojej duszy, dopomóż nam ufać zawsze i jedynie w pomoc Bożą. Ty poznałeś ciemności błędu, doświadczyłeś więzów pychy i zmysłowości, znosiłeś udrękę oddalenia od Boga. Poznałeś grzech, ale przez modlitwy i błagania Twojej niestrudzonej matki, świętej Moniki, potężna ręka Pana wyrwała Cię z ciemności i zanurzyła w Królestwie światła.

O wielki św. Augustynie, pomóż i nam odnaleźć Boga: wieczną prawdę, prawdziwą miłość i umiłowaną odwieczność. Naucz nas wierzyć i żyć w łasce, zwalczając nasze namiętności. Bądź z nami w drodze do życia bez końca, aby widzieć, kochać i nieustannie wielbić Pana, który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

IV. On daje nam pokarm ze stołu Eucharystii

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo Świętych związanych z paulińskim zakonem, z jego historią i duchowością, abyśmy mieli zawsze w sobie pragnienie Eucharystii, aby była Ona dla nas pokarmem budującym i umacniającym nasze życie.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Przenajświętszy, Pocieszycielu, uświęcający dusze nasze, racz nam udzielić daru mądrości, abyśmy poznali i umiłowali prawdę wiekuistą i nigdy dóbr tego świata nie przedkładali nad dobro wieczne. Daj nam dar rozumu, abyśmy poznali prawdy objawione na ile dozwala nieudolność ludzka. Daj nam dar umiejętności, abyśmy się przekonali o nicości swojej i wszelkich rzeczy stworzonych. Żebyśmy wszystko odnosili do Boga według uczuć Serca Jezusowego, a gardzili marnościami tego świata. Daj nam dar rady, abyśmy ostrożnie postępowali wśród niebezpieczeństw życia doczesnego i spełniali wolę Bożą. Daj nam dar mocy, abyśmy przewyciężali pokusy nieprzyjaciela i znosili prześladowania, na które moglibyśmy być

wystawieni. Daj nam dar pobożności, abyśmy się rozmyślali w rozmyślaniu, w modlitwie i w tym wszystkim, co się do służby Bożej odnosi. Daj nam dar bojaźni Bożej, abyśmy pilnie unikali wszystkiego, co by Cię obrazić mogło, abyśmy się bali grzechu bardziej niż śmierci, a to jedynie dla miłości Twojej. Do tych wszystkich darów, o Duchu Święty, dodaj nam dar pokuty, abyśmy grzechy swoje opłakiwali, i ducha umartwienia, abyśmy zadość uczynili Boskiej sprawiedliwości. Napełnij Duchu Święty, serca nasze Boską miłością i łaską wytrwania, abyśmy żyli po chrześcijańsku i umarli śmiercią świętobliwą. Amen.

CZYTANIE

Wj 16,1-35

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Izraelici wyruszyli z Elim. Przybyło całe zgromadzenie Izraelitów na pustynię Sin, położoną między Elim a Synajem, piętnastego dnia drugiego miesiąca od ich wyjścia z ziemi egipskiej. I zaczęło szemrać na pustyni całe zgromadzenie Izraelitów przeciw Mojżeszowi i przeciw Aaronowi. Izraelici mówili im: «Obyśmy pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdzieśmy zasiadali przed garnkami mięsa i jadaliby chleb do sytości! Wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby głodem umorzyć całą tę rzeszę». Pan powiedział wówczas do Mojżesza: «Oto zesłę wam chleb z nieba, na kształt deszczu. I będzie wychodził lud, i każdego dnia będzie zbierał według potrzeby dziennej. Chcę ich także doświadczyć, czy pójdą za moimi rozkazami czy też nie. Lecz w dniu szóstym zrobią zapas tego, co przyniosą, a będzie to podwójna ilość tego, co będą zbierać codziennie». Mojżesz i Aaron powiedzieli do społeczności Izraelitów: «Tego wieczora ujrzycie, że to Pan wyprowadził was z ziemi egipskiej. A rano ujrzycie chwałę Pana, gdyż usłyszał On, że szemrzecie przeciw Panu. Czymże my jesteśmy, że szemrzecie przeciw nam?» Mojżesz powiedział: «Wieczorem Pan da wam mięso do jedzenia, a rano chleb do sytości, bo słyszał Pan szemranie wasze przeciw Niemu. Czymże bowiem my jesteśmy? Nie szemraliście przeciwko nam, ale przeciw Panu!» Mojżesz rzekł do Aarona: «Powiedz całemu zgromadzeniu Izraelitów: Zbliżcie się do Pana, gdyż słyszał wasze szemrania». W czasie przemowy Aarona do całego zgromadzenia Izraelitów spojrzeli ku pustyni i ukazała się im w obłoku chwała Pana. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowami: «Słyszałem szemranie Izraelitów. Powiedz im tak: O zmierzchu będziecie jeść mięso, a rano nasycicie się chlebem. Poznacie wtedy, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem». Rzeczywiście wieczorem przyleciały przepiórki i pokryły obóz, a nazajutrz rano warstwa rosy leżała

dokoła obozu. Gdy się warstwa rosy uniosła ku górze, wówczas na pustyni leżało coś drobnego, ziarnistego, niby szron na ziemi. Na widok tego Izraelici pytali się wzajemnie: «Co to jest?» - gdyż nie wiedzieli, co to było. Wtedy powiedział do nich Mojżesz: «To jest chleb, który daje wam Pan na pokarm. To zaś nakazał wam Pan: Każdy z was zbierze dla siebie według swej potrzeby, omer na głowę. Każdy z was przyniesie według liczby osób, które należą do jego namiotu». Izraelici uczynili tak i zebrali jedni dużo, drudzy mało. Gdy mierzyli swój zbiór omerem, to ten, który zebrał wiele, nie miał nic zbywającego, kto zaś za mało zebrał, nie miał żadnego braku - każdy zebrał według swych potrzeb. Następnie Mojżesz powiedział do nich: «Niechaj nikt nie pozostawia nic z tego do następnego rana». Niektórzy nie posłuchali Mojżesza i pozostawili trochę na następne rano. Jednak tworzyły się robaki i nastąpiło gnicie. I rozgniewał się na nich Mojżesz. Zbierali to każdego rana, każdy według swych potrzeb. Lecz gdy słońce goręcej przygrzewało, topniało. W szóstym zaś dniu zbierali podwójną ilość pożywienia, dwa omery na każdego. I przybyli wszyscy przełożeni zgromadzenia, i donieśli to Mojżeszowi. A on rzekł do nich: «Oto, co Pan chciał wam powiedzieć: Dniem świętym spoczynku, szabatem poświęconym dla Pana, jest dzień jutrzejszy. Upieczcie, co chcecie upiec, i ugotujcie, co chcecie ugotować. Wszystko zaś, co wam zbywa, odłóżcie na dzień następny». I odłożyli na następny dzień według nakazu Mojżesza. I nie nastąpiło gnicie, ani też nie tworzyły się tam robaki. Mojżesz powiedział: «Jedźcie to dzisiaj, albowiem dzisiaj jest szabat ku czci Pana! Dzisiaj nie znajdziecie tego na polu. Przez sześć dni możecie zbierać, jednak w dniu siódmym jest szabat i nie będzie nic tego dnia». Niektórzy z ludu wyszli siódmego dnia, aby zbierać, ale nic nie znaleźli. Wówczas Pan powiedział do Mojżesza: «Jakże długo jeszcze będziecie się wzbraniaли zachowywać moje nakazy i moje prawa? Patrzcie! Pan nakazał wam szabat i dlatego w szóstym dniu dał wam pokarm na dwa dni. Każdy przeto z was pozostanie w domu! W dniu siódmym żaden z was niech nie opuszcza swego miejsca zamieszkania». I stosownie do tego lud obchodził dnia siódmego szabat. Dom Izraela nadał temu pokarmowi nazwę manna. Była ona biała jak ziarno kolendra i miała smak placka z miodem. Mojżesz rzekł: «Oto, co nakazał Pan: Napełnijcie omer i przechowajcie go dla waszych późniejszych pokoleń, aby ujrzeli pokarm, którym żywiłem was na pustyni po wyprowadzeniu z ziemi egipskiej». Mojżesz rzekł do Aarona: «Weź naczynie i napełnij je omerem manny, i złóż ją przed Panem, aby przechować ją dla waszych późniejszych pokoleń». Aaron położył je przed Świadectwem, aby

przechować - jak to Pan nakazał Mojżeszowi. Izraelici jedli manę przez czterdzieści lat, aż przybyli do ziemi zamieszkałej. Jedli manę, aż przybyli do granic ziemi Kanaan.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Ty jesteś Chlebem, który zstąpił z nieba.

Ps 147B

Chwal, Jerozolimo, Pana,
chwal Boga twego, Syjonie!
Umacnia bowiem zawory bram twoich
i błogosławi synom twoim w tobie.

Zapewnia pokój twoim granicom,
nasyca ciebie najlepszą pszenicą.
Na ziemię zsyła swoje orędzie,
mknij chętnie Jego słowo.

On daje śnieg niby wełnę,
a szron jak popiół rozsiewa.
Ciska swój grad jak okruchy chleba;
od Jego mrozu ścinają się wody.

Posyła słowo swoje i każe im tajać;
każe wiać swemu wiatrowi, a spływają wody.
Obwieścił swoje słowa Jakubowi,
Izraelowi ustawy swe i wyroki.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba.
Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.

EWANGELIA

J 6,1-13

Słowa Ewangelii według św. Jana.

Jezus udał się za Jezioro Galilejskie, czyli Tyberiadzkie. Szedł za Nim wielki tłum, bo widziano znaki, jakie czynił na tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą do Niego, rzekł do Filipa: «Skąd kupimy chleba, aby

oni się posilili?» A mówił to wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co miał czynić. Odpowiedział Mu Filip: «Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać». Jeden z uczniów Jego, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: «Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?» Jezus zatem rzekł: «Każcie ludziom usiąść!» A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: «Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło». Zebrali więc, i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, które zostały po spożywających, napełnili dwanaście koszów. Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Panie, zmiłuj się nad nami.

- Panie, zmiłuj się nad nami.

Chryste, zmiłuj się nad nami.

- Chryste, zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami.

- Panie, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Królowo Pustelników,

- módl się za nami.

Święci Aniołowie Stróżowie,

Święty Eliaszu,

Święty Janie Chrzcicielu,

Święty Pawle, Pierwszy Pustelniku,

Błogosławiony Euzebiuszu,

Święty Antoni Wielki,

Święty Augustynie,

Święty Hieronimie,

Święty Makary,

Święty Janie Kasjanie,

Święty Pachomiuszu,

Święta Mario Egipcjanko,

Święta Teklo,

Święty Kazimierzu Królewiczu,

Święta Jadwigo Królowo,

Święty Józefie Bilczewski,
Wszyscy Święci zakonu paulińskiego,
Chryste, usłysz nas.

- Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

- Chryste, wysłuchaj nas.

V. On nas uzdrawia i umacnia

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo świętych Aniołów, abyśmy zawsze w Miłosierdziu Bożym szukali uzdrowienia ran duszy i uwolnienia od tego, co niszczy nasze życie.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Święty, napełnij dusze nasze darem mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Boskich. Oświeć nas darem rozumu dla głębszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej. Wspieraj nas darem umiejętności byśmy umieli także w sprawach doczesnych kierować się zasadami wiary świętej i przez nie wznosić się do Boga. Spraw, byśmy we wszystkich wątpliwościach u Ciebie szukali rady i u Ciebie ją zawsze znajdowali. Umocnij nas darem męstwa, aby żadna bojaźń, ani względy ludzkie nie mogły nam w drzeniu do Ciebie przeszkodzić, ani nas od Ciebie odebrać. Darem pobożności pobudzaj naszą wolę do gorliwego chwaleńcia Ciebie i służenia Majestatowi Twojemu z synowską miłością. Wreszcie przeniknij serca nasze darem bojaźni sądów Twoich, abyśmy pomni na obecność Twoją, zawsze tego unikali, co by Cię mogło obrazić. Amen.

CZYTANIE

Ap 4-5

Czytanie z Apokalipsy św. Jana Apostoła.

Ja Jan ujrzałem: Oto drzwi otwarte w niebie, a głos, ów pierwszy, jaki usłyszałem, jak gdyby trąby mówiącej ze mną, powiedział: «Wstąp tutaj, a to ci ukaże, co potem musi się stać». Doznałem natychmiast zachwycenia: A oto w niebie stał tron i na tronie ktoś zasiadał. A Zasiadający był podobny z wyglądu do jaspisu i do krwawnika, a tęcza dokoła tronu - podobna z wyglądu do szmaragdu. Dokoła tronu - dwadzieścia cztery trony, a na tronach dwudziestu czterech siedzących Starców, odzianych w białe szaty, a na ich głowach złote wieńce. A z tronu wychodzą błyskawice i głosy, i

gromy, i płonie przed tronem siedem lamp ognistych, które są siedmiu Duchami Boga. Przed tronem - niby szklane morze podobne do kryształu, a w środku tronu i dokoła tronu cztery Zwierzęta pełne oczu z przodu i z tyłu: Zwierzę pierwsze podobne do lwa, Zwierzę drugie podobne do wołu, Zwierzę trzecie mające twarz jak gdyby ludzką i Zwierzę czwarte podobne do orła w locie. Cztery Zwierzęta - a każde z nich ma po sześć skrzydeł - dokoła i wewnątrz są pełne oczu, i nie mają spoczynku, mówiąc dniem i nocą: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg wszechmogący, Który był i Który jest, i Który przychodzi. A ilekroć Zwierzęta oddadzą chwałę i cześć, i dziękczynienie Zasiadającemu na tronie, Żyjącemu na wieki wieków, upada dwudziestu czterech Starców przed Zasiadającym na tronie i oddaje pokłon Żyjącemu na wieki wieków, i rzuca przed tronem wieńce swe, mówiąc: «Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, odebrać chwałę i cześć, i moc, boś Ty stworzył wszystko, a dzięki Twej woli istniało i zostało stworzone». I ujrzałem na prawej ręce Zasiadającego na tronie księgę zapisaną wewnątrz i na odwrocie zapieczętowaną na siedem pieczęci. I ujrzałem potężnego anioła, obwieszczającego głosem donośnym: «Kto godzien jest otworzyć księgę i złamać jej pieczęcie?» A nie mógł nikt - na niebie ani na ziemi, ani pod ziemią - otworzyć księgi ani na nią patrzeć. A ja bardzo płakałem, że nikt nie znalazł się godzien, by księgę otworzyć ani na nią patrzeć. I mówi do mnie jeden ze Starców: «Przestań płakać: Oto zwyciężył Lew z pokolenia Judy, Odrośl Dawida, tak że otworzy księgę i siedem jej pieczęci». I ujrzałem między tronem z czworgiem Zwierząt a kręgiem Starców stojącego Baranka jakby zabitego, a miał siedem rogów i siedmioro oczu, którymi jest siedem Duchów Boga wysłanych na całą ziemię. On poszedł, i z prawicy Zasiadającego na tronie wziął księgę. A kiedy wziął księgę, czworo Zwierząt i dwudziestu czterech Starców upadło przed Barankiem, każdy mając harfę i złote czasze pełne kadzideł, którymi są modlitwy świętych. I taką nową pieśń śpiewają: «Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć, bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią twoją ludzi z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich Bogu naszemu królestwem i kapłanami, a będą królować na ziemi». I ujrzałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: «Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo». A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: «Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławień-

stwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!» A czworo Zwierząt mó-
wiło: «Amen». Starcy zaś upadli i oddali pokłon.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Pan nas uzdrawia, leczyc nasze rany.

Ps 103,1-6

Błogosław, duszo moja, Pana,
i całe moje wnętrze - święte imię Jego!
Błogosław, duszo moja, Pana,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!

On odpuszcza wszystkie twoje winy,
On leczyc wszystkie twe niemoce,
On życie twoje wybawia od zguby,
On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem,

On twoje dni nasycyc dobrami:
odnawia się młodość twoja jak orła.
Pan czyni dzieła sprawiedliwe,
bierze w opiekę wszystkich uciśnionych.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć,
bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią Twoją ludzi.

EWANGELIA

Mt 9,1-8

Słowa Ewangelii według św. Mateusza.

Jezus wsiadł do łodzi, przepłynął się przez jezioro i przyszedł do swego miasta. I oto przynieśli Mu paralytyka, leżącego na łożu. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: «Ufaj, synu! Odpuszczają ci się twoje grzechy». Na to pomyśleli sobie niektórzy z uczonych w Piśmie: On bluźni. A Jezus, znając ich myśli, rzekł: «Dlaczego złe myśli nurtują w waszych sercach? Cóż bowiem jest łatwiej powiedzieć: „Odpuszczają ci się twoje grzechy”, czy też powiedzieć: „Wstań i chodź!” Otóż żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów - rzekł do paralytyka: Wstań, weź swoje łoże i idź do domu!» On wstał i poszedł do domu. A tłumy ogarnęły lek na ten widok, i wielbiły Boga, który takiej mocy udzielił ludziom.

Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach. Chwalcie Go, wszyscy Jego Aniołowie, chwalcie Go, wszystkie Zastępy. Niech Imię Jego zawsze i wszędzie rozbrzmiewa wołaniem: „Któż Jak Bóg!”

Serafiny płomienne, rozniećcie miłość w sercach naszych i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Cherubiny pełne wiedzy, pouczcie nas o prawdach zbawienia i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Trony najwyższe, oczyśćcie nas z mamiel pychy i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Panowania niebieskie, zapanujcie przez dobro w naszych duszach i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Mocy niezwyciężone, uzbrojcie naszą chwiejną wolę i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Potęgi mocarne, brońcie nas w walce ze złem i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Księstwa najszlachetniejsze, kierujcie nas ku Prawdzie i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Archaniołowie najdostojniejsi, prowadźcie nas wytrwale i głoscie z nami: Któż jak Bóg! Aniołowie święci, czuwajcie na drogach naszego życia i głoscie z nami: Któż jak Bóg!

Aniołowie święci, zapatrzeni w Oblicze Najwyższego Boga, rozpaleni żarem miłości ku Niemu, Waszej opiece i obronie oddajemy wszystkich, którzy współtworzą Paulińskie Dni Młodych, teraz i w przyszłości. Przyprawadzajcie do nas ludzi, którzy poszukują Boga, którzy potrzebują pomocy, bo zagubili się w wierze. Niech te spotkania młodych ludzi, przez Waszą opiekę i wstawiennictwo, stają się narzędziem głoszenia Ewangelii i przybliżania ludzi do Pana. Prosimy, strzeżcie nas przed wszystkim, co może nas doprowadzić do oddalenia od Boga. Prowadźcie nas drogą wiary, nadziei i miłości wprost do Królestwa Bożego, abyśmy razem z Wami mogli uwielbiać Wszechmogącego na wieki.

Święte chóry Aniołów, którzy pierwsi ze wszystkich stworzeń uznaliście Boga nad sobą i Jemu najgłębszy pokłon oddali, nauczcie nas korzyć się przed świętym majestatem Boga. Święci słudzy Pańscy, którzy stoicie przed Obliczem Boga zawsze gotowi spełnić Jego rozkazy, nauczcie nas wierności w wypełnianiu woli Bożej. Święty Michale Archaniele, wodzu niebieskich zastępów, który okrzykiem „Któż jak Bóg” zwyciężyłeś Lucyfera i jego zwolenników, natchnij nas gorliwością o większą chwałę Bożą. Święty Gabrielu Archaniele, który świętej Dziewicy zwiastowałeś, że wszechmocą Ducha Świętego będzie Matką Syna Bożego, oświecaj umysły nasze, abyśmy jak Maryja z głęboką pokorą przyjmowali objawioną prawdę Bożą. Święty Rafale Archaniele, który szczęśliwie prowadziłeś Tobia-

sza i ustrzegłeś go od złego ducha, bądź naszym towarzyszem w życiowej podróży do niebieskiej ojczyzny. Święci Aniołowie, którzy zawsze widzicie Oblicze Ojca Niebieskiego, nauczcie nas we wszystkim widzieć Boga i Jego doskonałości. Święci Aniołowie, którzy przy narodzeniu Jezusa śpiewaliście chwałę Bogu i głosiliście pokój ludziom dobrej woli, wnieście do naszych serc pokój Chrystusowy. Święci Aniołowie, w otoczeniu których Jezus przyjdzie sądzić żywych i umarłych, prowadźcie nas drogą zbawienia. Święci Aniołowie, stojący przed Obliczem Boga, przedstawiajcie Mu nasze modlitwy i uczynki, by je łaskawie przyjął, winy nam darował, łaski udzielił, byśmy razem z Wami uwielbiali Go na wieki wieków. Amen. Święty Michale Archaniele, broń nas w walce. Przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź nam obroną. Niech mu rozkaże Bóg, pokornie prosimy. A Ty, Księżę wojska niebieskiego, szatana i inne duchy złe, które na zgubę dusz krążą po świecie, mocą Bożą strąć do piekła. Amen.⁴

VI. On mieszka pośród nas w swoim namiocie.

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo świętych patronów klasztoru (i parafii) w ..., gdzie spotkamy się na najbliższych Paulińskich Dniach Młodych, abyśmy zawsze pamiętali w naszym życiu o obecności Boga i stale mieli w świadomości cel naszej drogi.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Przyjdź Duchu Święty, przemień nasze wewnętrzne napięcie w święty pokój serca. Przemień nasz niepokój w kojącą ciszę. Przemień nasze zatroskanie w spokojną ufność. Przemień nasz lęk w nieugiętą wiarę. Przemień naszą gorycz w słodycz Twej łaski. Przemień mrok naszych serc w delikatne światła. Przemień naszą obojętność w serdeczną życzliwość. Przemień naszą noc w Twoje światło. Przemień zimę naszych dusz w Twoją wiosnę. Wyprostuj nasze krzywe drogi, wypełnij naszą pustkę, oczyść nas z pychy, pogłębiaj naszą pokorę, rozpal w nas miłość, zgaś w nas zmysłowość. Spraw, abyśmy widzieli siebie, jak Ty nas widzisz, abyśmy mogli poznać Ciebie, jak to obiecałeś. I byli szczęśliwi według słowa Twego: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Amen.

---

⁴ Akt oddania w opiekę Aniołów złożony na Skalce w Krakowie podczas II Paulińskich Dni Młodych, 14 lipca 2011 r.

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Tak powiedział Pan do Mojżesza: „W pierwszym dniu miesiąca pierwszego postawisz przybytek wraz z Namiotem Spotkania. I umieścisz w nim Arkę Świadectwa, i nakryjesz ją zasłoną. Wniesiesz także stół i położysz na nim to, co ma być położone, oraz wniesiesz świecznik i postawisz na nim lampy. Ustawisz również złoty ołtarz do spalania kadzidła przed Arką Świadectwa i zawieszisz zasłonę przy wejściu do przybytku. Ołtarz zaś całopalenia postawisz przed wejściem do wnętrza Namiotu Spotkania. Kadź zaś umieścisz między Namiotem Spotkania a ołtarzem i napełnisz ją wodą. Urządziś też dziedziniec dokoła, a przy bramie zawieszisz zasłonę. Wtedy weźmiesz olej namaszczenia i namaścisz przybytek i wszystko, co w nim jest; poświęcisz go i wszystkie jego sprzęty, i będzie święty. I namaścisz ołtarz całopalenia ze wszystkimi jego przyborami, i poświęcisz go, i będzie bardzo święty. Namaścisz również kadź i podstawę jej i poświęcisz ją. Wtedy przyprowadzisz Aarona i jego synów przed wejście do Namiotu Spotkania i obmyjesz ich wodą. Następnie ubierzesz Aarona w święte szaty i namaścisz go, i poświęcisz go, aby Mi służył jako kapłan. Każesz także zbliżyć się jego synom i ubierzesz ich w szaty. Potem namaścisz ich, jak namaściłeś ich ojca, aby Mi służyli jako kapłani. Przez to zaś namaszczenie przetrwa kapłaństwo w ich pokoleniach na wieki”. Mojżesz wykonał wszystko tak, jak mu to Pan nakazał uczynić. Tak wykonał. Wzniesiono przybytek dnia pierwszego miesiąca pierwszego roku drugiego. Postawił Mojżesz przybytek, założył podstawy, ustawił dach, umieścił poprzeczki oraz ustawił słupy. I rozciągnął namiot nad przybytkiem i nakrył go przykryciem namiotu z góry, jak to Pan nakazał Mojżeszowi. Następnie wziął Świadectwo i położył je w arce, włożył też drążki do pierścieni arki i przykrył ją z wierzchu przeblagalnią. Wniósł następnie arkę do przybytku i zawiesił zasłonę zakrywającą i okrył nią Arkę Świadectwa, jak Pan nakazał Mojżeszowi. Postawił również stół w Namiocie Spotkania po stronie północnej przybytku przed zasłoną, a na nim rozłożył przed obliczem Pana rząd chlebów, jak Pan nakazał Mojżeszowi. Postawił też świecznik w Namiocie Spotkania naprzeciw stołu po stronie południowej przybytku i [na nim] umieścił lampy przed Panem, jak Pan nakazał Mojżeszowi. Postawił również ołtarz złoty w Namiocie Spotkania naprzeciw zasłony i kazał palić na nim wonne kadzidło, jak Pan nakazał Mojżeszowi. Zawiesił zasłonę przy wejściu do przybytku. Ołtarz zaś całopalenia postawił przed wejściem

do wnętrza Namiotu Spotkania i ofiarował na nim całopalenie i ofiarę pokarmową, jak Pan nakazał Mojżeszowi. Ustawił także kadz między Namiotem Spotkania a ołtarzem i nalał w nią wody do mycia. I myli w niej ręce i nogi Mojżesz i Aaron oraz jego synowie, przed wchodzeniem do Namiotu Spotkania i przystąpieniem do ołtarza, jak to nakazał Pan Mojżeszowi. Wreszcie urządził dziedziniec dokoła przybytku i ołtarz, a przy wejściu zawiesił zasłonę. W ten sposób Mojżesz dokonał dzieła. Wtedy to obłok okrył Namiot Spotkania, a chwała Pana nappełniła przybytek. I nie mógł Mojżesz wejść do Namiotu Spotkania, bo spoczywał na nim obłok i chwała Pana wypełniała przybytek.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPNSORYJNY

Refren: Bóg rozbił namiot pośród swego ludu.

Ps 91

Kto przebywa w pieczy Najwyższego
i w cieniu Wszechmocnego mieszka,
mówi do Pana: «Ucieczko moja i Twierdzo,
mój Boże, któremu ufam».

Bo On sam cię wyzwoli z siodeł myśliwego
i od zgubnego słowa.
Okryje cię swymi piórami
i schronisz się pod Jego skrzydła:

Jego wierność to puklerz i tarcza.
W nocy nie ulęknieś się strachu ani za dnia - lecącej strzały,
ani zarazy, co idzie w mroku,
ni moru, co niszczy w południe.

Choć tysiąc padnie u twego boku,
a dziesięć tysięcy po twojej prawicy: ciebie to nie spotka.
Ty ujrzysz na własne oczy:
będziesz widział odpłatę daną grzesznikom.

Albowiem Pan jest twoją ucieczką,
jako obrońcę wzięłeś sobie Najwyższego.
Niedola nie przystąpi do ciebie,
a cios nie spotka twojego namiotu.

Bo swoim aniołom dał rozkaz o tobie,
aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.
Na rękach będą cię nosili,
abyś nie uraził swej stopy o kamień.

Będziesz stąpał po wężach i żmijach,
a lwa i smoka będziesz mógł podeptać.
Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie;
osłonię go, bo uznał moje imię.

Będzie Mnie wzywał, a Ja go wysłucham
i będę z nim w utrapieniu,
wyzwolę go i sławą obdarzę.
Nasycę go długim życiem i ukażę mu moje zbawienie.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Rabbi, powiedz nam, gdzie mieszkasz.
Chodźcie a zobaczycie.

EWANGELIA

J 1,36-39

Słowa Ewangelii według św. Jana.

Gdy Jan Chrzciciel w miejscu, gdzie udzielał chrztu, zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży». Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?» Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?» Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego.

Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Modlitwa przez wstawiennictwo patronów parafii, klasztoru lub sanktuarium gdzie odbywają się najbliższe PDM.

VII. On daje nam swoją Matkę, aby nas prowadziła

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny abyśmy umieli pod Jej opieką i za Jej przykładem żyć z Chrystusem i nieść Go innym ludziom.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

O Jezu, Synu Maryi Dziewicy, któryś przed wstąpieniem do nieba przyrzekł uczniom swoim zesłać im Ducha Świętego, aby ich utwierdzić i pocieszyć, racz zesłać Go na nas, abyśmy już odtąd żyli Duchem Twoim. Do Ciebie, Duchu Święty wnosimy serca, abyś je napełnił łaskami i darami Twoimi, które pragniemy nieść wśród ludzi smutnych i spracowanych, szafując nimi w Imię Twoje. Zstąp na nas Duchu Mądrości, abyśmy drogi Twoje odróżniali od dróg tego świata i nie błądzili po manowcach fałszywej wiedzy. Naucz prostować ścieżki Twoje i przysposabiać umysły ludzkie do przejścia prawdy, a gdy trafić nie możemy do serc bliźnich, daj nam - jak Apostołom Twoim - dar słowa, które przekonuje i pociąga odporne serca. Otwórz oczy zaślepionym, a dobrocią i słodyczą nawróć serca zgorzkniałe, które odwracają się od Ciebie. Zaszczep w nas bojaźń, która lęka się sprzeniewierzyć prawom Twoim, wpój w nas przeświadczenie o łasce i miłosierdziu, z jakim przyjmujesz powracających do Ciebie grzeszników. Wznies serca nasze na szczyty, a myśl na wyżyny, o Duchu Światłości i Mocy, abyśmy nie przywiązywali się do tego, co doczesne, a duchem wzniesli się ponad ziemię. Zstąp na nas Duchu Prawdy, daj nam wiarę oświeconą i rozumną, wiarę, która nie jest tylko martwą literą, ale czynem. Daj nam wiarę, która oparta na miłości, łączy w braterskim uścisku dłonie przeciwników, łagodzi gorycz wzajemnych nieporozumień, hamuje na ustach słowo potępienia i pogardy, która kocha i lituje się nad wszystkim, co na ziemi błądzi, cierpi i upada; wiarę pochyloną w pokorze przed tajemnicą, jaką jest ludzkie cierpienie. Gdy serca nasze w cichej męce krwawić się będą u stóp Chrystusowych, o Duchu Męstwa, podnieś je i przygarnij. Gdy chmury zwątpienia zaćmią umysł nasz, Ty je rozpuść i daj nam iść ku wieczności z korną ufnością i czułością dziecka. I daj nam być posłannikami pokoju Twojego na ziemi, oddając siebie delikatnie, ofiarnie, ustawicznie - wśród smutnych i rozgoryczonych. Tam, gdzie nienawiść - niechaj niesiemy miłość, gdzie obraza - niechaj niesiemy przebaczenie, gdzie rozterka - niechaj wnosimy zgodę, gdzie zwątpienie - wiarę, gdzie rozpacz - nadzieję, gdzie ciemności - niechaj zapalamy światło Twoje, gdzie smutek - niech krzewimy radość, a tam, gdzie lęk i trwoga - niechaj niesiemy pokój Twego Ducha. W udręczeniach życia - daj nam cierpli-

wość, w upadkach - bądź nam Dźwignią, w grzechu - daj żal i skruchę, w wątpliwościach - dobrą radę, w smutkach - pociechę. Gdy słabnąć będziemy w walce, dodaj nam siły i stwórz w nas serce nowe. O zstąp na nas Duchu Święty i przeniknij nas światłością Twoją i Mocą. I uczynź nas narzędziem Swoim do krzewienia prawdy, dobroci, miłości i pokoju Chrystusowego w Królestwie Chrystusowym. Amen.

CZYTANIE

Wj 25,1-22

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Pan tak przemówił do Mojżesza: «Powiedz Izraelitom, aby zebrali dla Mnie daninę. Od każdego człowieka, którego skłoni do tego serce, przyjmijcie dla mnie daninę. Macie zaś przygotować dla Mnie jako daninę: złoto, srebro i brąz, purpurę fioletową i czerwoną, karmazyn, bisior i sierść kozią; baranie skóry barwione na czerwono i skóry z delfinów oraz drzewo akacjowe; oliwę do świecznika, wonności do wyrobu oleju namaszczenia i pachnących kadzideł; kamienie onyksowe i inne drogie kamienie dla ozdobienia efodu i pectorału. I uczynią Mi święty przybytek, abym mógł zamieszkać pośród was. Budowę zaś przybytku i wykonanie wszelkich jego sprzętów przeprowadzicie dokładnie według tego, co ci ukażę. I uczynią arkę z drzewa akacjowego; jej długość będzie wynosiła dwa i pół łokcia; jej wysokość półtora łokcia i jej szerokość półtora łokcia. I pokryjesz ją szczerem złotem wewnątrz i zewnątrz, i uczynisz na niej dokoła złote wieńce. Odlejesz do niej cztery pierścienie ze złota i przymocujesz je do czterech jej krawędzi: dwa pierścienie do jednego jej boku i dwa do drugiego jej boku. Rozkażesz zrobić drążki z drzewa akacjowego i pokryjesz je złotem. I włożysz drążki te do pierścieni po obu bokach arki celem przenoszenia jej. Drążki pozostaną w pierścieniach arki i nie będą z nich wyjmowane. I włożysz do arki Świadectwo, które dam tobie. I uczynisz przeblągalnię ze szczerego złota: długość jej wynosić będzie dwa i pół łokcia, szerokość zaś półtora łokcia; dwa też cheruby wykujesz ze złota. Uczynisz zaś je na obu końcach przeblągalni. Jednego cheruba uczynisz na jednym końcu, a drugiego cheruba na drugim końcu przeblągalni. Uczynisz cheruby na końcach górnych. Cheruby będą miały rozpostarte skrzydła ku górze i zakrywać będą swymi skrzydłami przeblągalnię, twarze zaś będą miały zwrócone jeden ku drugiemu. I ku przeblągalni będą zwrócone twarze cherubów. Umieścisz przeblągalnię na wierzchu arki, w arce zaś złożysz Świadectwo, które dam tobie. Tam będę się spotykał z tobą i sponad przeblągalni i spośród cherubów, które są ponad Arką Świadectwa, będę z tobą

rozmawiał o wszystkich nakazach, które dam za twoim pośrednictwem Izraelitom.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Ty, o Maryjo, jesteś Arką Pana.

Ps 132

Pamiętaj, Panie, Dawidowi cały trud jego:
o tym, jak złożył przysięgę przed Panem,
związał się ślubem
przed Mocnym Jakuba:

«Nie wejdę do mieszkania w moim domu,
nie wstąpię na posłanie mego łoża,
nie użyczę snu moim oczom,
powiekom moim spoczynku.

Póki nie znajdę miejsca dla Pana,
mieszkania - Mocnemu Jakuba».
Otośmy słyszeli o arce w Efrata,
znaleźliśmy ją na polach Jaaru.

Wejdzmy do Jego mieszkania,
padnijmy przed podnóżkiem stóp Jego!
Wyrusz, o Panie, na miejsce Twego odpocznienia,
Ty i Twoja arka pełna chwały!

Niech się kapłani Twoi odzieją w sprawiedliwość,
a Twoi czciciele niech się radują!
Przez wzgląd na sługę Twojego, Dawida,
nie odtrącaj oblicza Twego pomazańca!

Pan zaprzysiął Dawidowi
trwałą obietnicę, od której nie odstąpi:
«Potomstwo z ciebie zrodzone
posadzę na twoim tronie.

Jeżeli zachowają twoi synowie moje przymierze
i moje napomnienia, których im udzielę,
także ich synowie na wieki

zasiądą na twoim tronie».

Pan bowiem wybrał Syjon,
tej siedziby zapragnął dla siebie:
«To jest miejsce mego odpoczynku na wieki,
tu będę mieszkał, bo tego pragnąłem dla siebie.

Będę szczerze błogosławił jego zasobom,
jego ubogich nasycę chlebem.
Jego kapłanów odzieję zbawieniem,
a ci, którzy go prawdziwie miłują, będą się radować.

Wzbudzę tam moc dla Dawida,
zgotuję światło dla mego pomazańca!
Odzieję wstydem jego nieprzyjaciół,
a nad nim zabłyśnie jego korona».

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą.
Błogosławiona jesteś między niewiastami.

EWANGELIA

Łk 1,26-38

Słowa Ewangelii według św. Łukasza.

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, »). Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczujesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rze-

kła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł.
Oto słowo Pańskie.

MODLITWA POWSZECHNA

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Bądź pozdrowiona, o najlepsza z Matek!

My, młodzież uczestnicząca w Paulińskich Dniach Młodych, wraz ze swymi duszpasterzami, przychodzimy do Ciebie, Maryjo, Matko Jezusa, naszego Pana, Przyjaciela i Brata, Matko Kościoła, który chcemy zrozumieć i ukochać!

Przynosimy Tobie to, co w tym czasie tak dla nas cenne – naszą młodość! A zatem i wszystko co z nią związane, wielkie nadzieje na piękną przyszłość według planu Twojego Syna, ale i obawy wynikające z naszej małej wiary. Przychodzimy do Ciebie, Matko Pięknej Miłości, pielgrzymując sercem na Jasną Górę, przed Twe cudowne oblicze, gdzie od wieków patrzysz na swoje dzieci i zapewniasz je o swoim wstawiennictwie. Tyle cudów dokonało się w tamtym miejscu za Twoją przyczyną, dlatego też prosimy, abys raczyła przyjąć nas, uczestników Paulińskich Dni Młodych i wyprosiła dla nas cud przemiany. Przecież Jasna Góra jest nazywana polską Kaną Galilejską. Szepnij więc Jezusowi słowo, aby przemienił wodę naszej bylejakości w wino gorliwości i zapału!

Wpatrujemy się w Twoje oblicze, bo jesteśmy świadomi jak ważne chwile są przed nami. Ważą się losy czy wybierzemy piasek czy skałę za fundament naszej przyszłości. Matko, Ty wiesz, że nieustannie jesteśmy kuszeni do zwątpienia w to, że Jezus daje prawdziwe szczęście. Zgłodniali ciepła, miłości i akceptacji jesteśmy gotowi szukać ich na śmietnikach tego świata, a nie u źródeł, gdzie bije najczystsza woda i są najzieleńsze łąki! Doskonale zdajesz sobie sprawę, że jesteśmy słabi i grzeszni. I to także pragniemy ci powierzać, abyśmy nigdy nie trwali w upadku, ale podnosili się, otrzępywali i szli dalej. Wyproś nam uzdrowienie, spójrz na nas, tak często pochodzących z połamanych rodzin, nie kochanych tak jak na to zasłużyliśmy, zbyt często popychanych niż podnoszonych, tak młodych, a nierzadko poranianych.

Naucz nas Twojego zawierzenia, Twojej nadziei i Twojej miłości. Przeprowadź nas do Jezusa, Boskiego Lekarza złamanych serc. Niech On będzie odpowiedzią na wszystkie nasze pytania. Naucz nas wychodzić do ludzi, mieć dla wszystkich otwarte serca, a szczególnie dla tych, którzy

zostali odepchnięci przez większość społeczeństwa. Chcemy wziąć odpowiedzialność za naszą przyszłość, za przyszłość Kościoła i naszej Ojczyzny. Naucz nas jak być solą ziemi, jak być światłem świata w szkole, na studiach, w gronie przyjaciół, gdziekolwiek będziemy. Uczyń nas dumnymi z faktu bycia chrześcijanami, z bycia dziećmi Króla! Jesteśmy księżętami i wiemy, że gdzie naszych możliwości kres, tam początek możliwości naszego Ojca!

Zawieramy Tobie na zawsze nasze dojrzewanie, naszą młodość, nasz rozwój intelektualny, duchowy i ludzki. Zawieramy Tobie Paulińskie Dni Młodych, uczestników, organizatorów, duszpasterzy. Niech to dzieło nowej ewangelizacji rozwija się nieustannie, abysmy we wspólnocie jaką tworzymy, mogli cały czas oddawać chwałę Trójcy Przenajświętszej!

Chcemy żyć pięknie, chcemy żyć pełnią wolności i pokoju, chcemy już tu na ziemi doświadczać nieba! Amen.⁵

VIII. Czuwamy razem oczekując Jego przyjścia

WPROWADZENIE

Przez wstawiennictwo patronów naszej parafii (klasztora, wspólnoty, sanktuarium): ..., prosimy dziś o łaskę wiary pełnej czujności i tęsknoty za Bogiem.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Święty, Boże! W Jezusie i w Tobie stajemy się dziećmi Boga. Ty czynisz nas chrześcijanami, ludźmi Jezusa. Ty obdarzasz nas życiem nadprzyrodzonym. Ty jesteś prawdziwym i najgłębszym źródłem i fundamentem naszej modlitwy i naszego apostołstwa. Obdarz nas pragnieniem służenia Bogu i ludziom w Kościele. Uczyń nas narzędziami twojej miłości, która udziela, pomaga i służy. Spraw, byśmy byli wierni i zawsze gotowi na Twoje przyjście, na Twoje w nas działanie i posłuszni Twojej woli, ile razy chcesz się nami posłużyć dla czynienia dobra innym. Prowadź nas Duchu Święty, i działaj w nas i przez nas w świecie spragnionym Twojej

---

⁵ Akt oddania w opiekę Matce Bożej złożony na Jasnej Górze podczas IV Paulińskich Dni Młodych, 18 lipca 2013 r.

W *Jasnogórskim Ośrodku Modlitwy Zawierzenia* znajdują się *Księga Zawierzenia Maryi Uczestników Paulińskich Dni Młodych*. Wszystkich, którzy uczestniczą w PDM i tych, którym to dzieło jest bliskie, zapraszamy do wpisywania się do wspomnianej księgi przy okazji pielgrzymek na Jasną Górę.

obecności i Twego zbawczego działania. Módl się w nas, pracuj i objawiaj w nas Twoją miłość, prosimy Cię, Duchu Święty. Amen.

CZYTANIE

Ap 22

Czytanie z Apokalipsy św. Jana Apostoła.

Anioł ukazał mi rzekę wody życia, lśniąca jak kryształ, wypływająca z tronu Boga i Baranka. Pomiędzy rynkiem Miasta a rzeką, po obu brzegach, drzewo życia, rodzące dwanaście owoców - wydające swój owoc każdego miesiąca - a liście drzewa służą do leczenia narodów. Nic godnego klątwy już odtąd nie będzie. I będzie w nim tron Boga i Baranka, a słudzy Jego będą Mu cześć oddawali. I będą oglądać Jego oblicze, a imię Jego - na ich czołach. I odtąd już nocy nie będzie. A nie potrzeba im światła lampy i światła słońca, bo Pan Bóg będzie świecił nad nimi i będą królować na wieki wieków. I rzekł mi: «Te słowa wiarygodne są i prawdziwe, a Pan, Bóg duchów proroków, wysłał swojego anioła, by sługom swoim ukazać, co musi stać się niebawem. A oto niebawem przyjdę. Błogosławiony, kto strzeże słów proroctwa tej księgi». To właśnie ja, Jan, słyszę i widzę te rzeczy. A kiedy usłyszałem i ujrzałem, upadłem, by oddać pokłon przed stopami anioła, który mi je ukazał. Na to rzekł do mnie: «Bacz, byś tego nie czynił, bo jestem współsługą twoim i braci twoich, proroków, i tych, którzy strzegą słów tej księgi. Bogu samemu złóż pokłon!» Dalej powiedział do mnie: «Nie kładź pieczęci na słowa proroctwa tej księgi, bo chwila jest bliska. Kto krzywdzi, niech jeszcze krzywdę wyrządzi, i plugawy niech się jeszcze splugawi, a sprawiedliwy niech jeszcze wypełni sprawiedliwość, a święty niechaj się jeszcze uświęci! Oto przyjdę niebawem, a moja zapłata jest ze mną, by tak każdemu odplacić, jaka jest jego praca. Jam Alfa i Omega, Pierwszy i Ostatni, Początek i Koniec. Błogosławieni, którzy płuczą swe szaty, aby władza nad drzewem życia do nich należała i aby bramami wchodzili do Miasta. Na zewnątrz są psy, guślarze, rozpustnicy, zabójcy, bałwochwálcy i każdy, kto kłamstwo kocha i nim żyje. Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, by wam zaświadczyć o tym, co dotyczy Kościołów. Jam jest Odrośl i Potomstwo Dawida, Gwiazda świecąca, poranna». A Duch i Oblubienica mówią: «Przyjdź!» A kto słyszy, niech powie: «Przyjdź!» I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie. Ja świadczę każdemu, kto słucha słów proroctwa tej księgi: jeśli by ktoś do nich cokolwiek dołożył, Bóg mu dołoży plag zapisanych w tej księdze. A jeśli by ktoś odjął co ze słów księgi tego proroctwa, to Bóg odejmie jego udział w drzewie życia i w Mieście Świętym -

które są opisane w tej księdze. Mówi Ten, który o tym świadczy: «Zaiste, przyjdę niebawem». Amen. Przyjdź, Panie Jezu! Łaska Pana Jezusa ze wszystkimi!

Oto słowo Boże.

PSALM RESPNSORYJNY

Refren: Ciebie, mój Boże, pragnie dusza moja.

Ps 63

Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;
Ciebie pragnie moja dusza,
za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody.

W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,
bym ujrzał Twoją potęgę i chwałę.
Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,
moje wargi będą Cię sławić.

Tak błogosławię Cię w moim życiu:
wzniosę ręce w imię Twoje.
Dusza moja się syci obficie,
radosnymi okrzykami moje usta Ciebie chwala.

Gdy wspominam Cię na moim posłaniu
i myślę o Tobie podczas moich czuwań.
Bo stałeś się dla mnie pomocą
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:

Do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera.
A ci, którzy szukają zguby mojej duszy,
niech zejną w głąbiny ziemi.

Niech będą wydani pod miecze i staną się łupem szakali.
A król niech się raduje w Bogu,
niech chlubi się każdy, który nań przysięga,
tak niech się zamkną usta mówiących kłamliwie.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Dusza moja oczekuje Pana,

bardziej niż strażnicy poranka.

EWANGELIA

Łk 12,22-40

Słowa Ewangelii według św. Łukasza.

Jeżus powiedział do swoich uczniów: «Powiadam wam: Nie troszczcie się zbyt­nio o życie, co macie jeść, ani o ciało, czym macie się przyodzierać. Życie bowiem więcej znaczy niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie. Przypatrzcie się kruk­om: nie sieją ani żną; nie mają piwnic ani spichlerzy, a Bóg je żywi. O ileż ważniejsi jesteście wy niż ptaki! Któż z was przy całej swej trosce może choćby chwilę dołożyć do wieku swego życia? Jeśli więc na­wet drobnej rzeczy uczynić nie możecie, to czemu zbyt­nio troszczycie się o inne? Przypatrzcie się liliom, jak rosną: nie pracują i nie przędą. A powia­dam wam: Nawet Salomon w całym swym przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, o ileż bardziej was, małej wiary! I wy zatem nie pytajcie, co będziecie jedli i co będziecie pili, i nie bądźcie o to niespokojni! O to wszystko bowiem zabiegają narody świata, lecz Ojciec wasz wie, że tego potrzebujecie. Starajcie się raczej o Jego królestwo, a te rzeczy będą wam dodane. Nie bój się, mała trzódka, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo. Sprzedajcie wasze mienie i dajcie jał­mużnę! Sprawcie sobie trzosa, które nie niszczej­ą, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej się nie dostaje ani mól nie niszczy. Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze. Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie! A wy bądźcie podobni do ludzi, oczekujących swego pana, kiedy z uczty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadej­dzie i zakolacze. Szczęśliwi owi śludzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadej­dzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodzą­c będzie im usługiwał. Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie. A to rozumiej­cie, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie złodziej ma przyjść, nie po­zwoliliby włamać się do swego domu. Wy też bądźcie gotowi, gdyż o go­dzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie».

Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Następuje modlitwa przez wstawiennictwo własnych patronów parafii, wspólnoty, klaszto­ru lub sanktuarium, według miejscowych zwyczajów.

IX. Obchodzimy nasze święto w Panu

WPROWADZENIE

Prosimy dziś Boga przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II, który kochając młodych ludzi i widząc w nich przyszłość Kościoła, rozpoczął dzieło jednoczenia i zgromadził młodzież ze wszystkich stron świata.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Przenajświętszy, którego kocham z całej duszy mojej, uwielbiam Cię. Oświecaj mnie, wzmacniaj mnie, kieruj mną. Pokrzepiaj mnie, pocieszaj mnie. Obiecuję poddać się wszystkiemu, co mnie spotka z Twej woli. I przyjąć wszystko, co pragniesz, aby mnie spotkało. Duchu Przenajświętszy, obdarz świat pokojem. Amen.

CZYTANIE

Ne 7,72b-8,18

Czytanie z Księgi Nehemiasza.

Kapłani, lewici i część ludu osiedlili się w Jerozolimie, a odźwierni, śpiewacy, niewolnicy świątyni i cała reszta Izraela - w swoich miastach. Gdy nadszedł siódmy miesiąc - a Izraelici mieszkali już w miastach swoich - wtedy zgromadził się cały lud, jak jeden mąż, na placu przed Bramą Wodną. I domagali się od pisarza Ezdrasza, by przyniósł księgę Prawa Mojżeszowego, które Pan nadał Izraelowi. Pierwszego dnia miesiąca siódmego przyniósł kapłan Ezdrasz Prawo przed zgromadzenie, w którym uczestniczyli przede wszystkim mężczyźni, lecz także kobiety oraz wszyscy inni, którzy byli zdolni słuchać. I czytał z tej księgi, zwrócony do placu znajdującego się przed Bramą Wodną, od rana aż do południa przed mężczyznami, kobietami i tymi, którzy rozumieli; a uszy całego ludu były zwrócone ku księdze Prawa. Pisarz Ezdrasz stanął na drewnianym podwyższeniu, które zrobiono w tym celu. Obok niego stanął po prawicy: Mattitiasz, Sze-ma, Anajasz, Uriasz, Chilkiasz i Maasejasz; a po lewicy: Pedajasz, Miszael, Malkiasz, Chaszum, Chaszbadana, Zachariasz i Meszullam. Ezdrasz otworzył księgę na oczach całego ludu - znajdował się bowiem wyżej niż cały lud; a gdy ją otworzył, cały lud się podniósł. I Ezdrasz błogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud z podniesieniem rąk swoich odpowiedział: «Amen! Amen!» Potem oddali pokłon i padli przed Panem na kolana, twarzą ku ziemi. A lewici: Jozue, Bani, Szerebiasz, Jamin, Akkub, Szabbetaj, Hodiasz, Maasejasz, Kelita, Azariasz, Jozabad, Chanan, Pelajasz objaśniali ludowi Prawo, podczas gdy lud pozostawał na miejscu: Czytano

więc z tej księgi, księgi Prawa Bożego, dobitnie, z dodaniem objaśnienia, tak że lud rozumiał czytanie. Wtedy Nehemiasz, to jest namiestnik, oraz kapłan - pisarz Ezdrasz, jak i lewici, którzy pouczali lud, rzekli do całego ludu: «Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu. Nie bądźcie smutni i nie płaczcie!» Cały lud bowiem płakał, gdy usłyszał te słowa Prawa. I rzekł im Nehemiasz: «Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie napoje słodkie - poślijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Panu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją». A lewici uspokajali cały lud wołając: «Uspokójcie się! Wszak ten dzień jest święty. Nie bądźcie przygnębieni!» I cały lud poszedł, by jeść, pić, rozsyłać porcje i wyprawić wielki obchód radosny, gdyż zrozumieli to, co im ogłoszono. Następnego dnia naczelnicy rodów całego ludu, kapłani i lewici zebrali się u pisarza Ezdrasza, aby zgłębić słowa Prawa. I w Prawie, które Pan nadał przez Mojżesza, znaleźli przepis, by Izraelici podczas święta w siódmym miesiącu mieszkali w szałasach. Gdy to usłyszeli, ogłosili we wszystkich miastach swoich i w Jerozolimie: «Idźcie w góry i przynieście gałęzie oliwne, gałęzie sosnowe, gałęzie mirtowe, gałęzie palmowe i gałęzie innych drzew liściastych, aby zgodnie z przepisem uczynić szałas». I wyszedł lud, przynieśli to i uczynili sobie szałas: niejeden na dachu swoim, inni na podwórzach swoich, także i na dziedzińcach domu Bożego, na placu Bramy Wodnej i na placu Bramy Efraimskiej. Tak więc cała społeczność, to jest ci, którzy wrócili z niewoli, uczyniła szałas, i oni mieszkali w szałasach - choć nie uczynili tak Izraelici od dni Jozuego, syna Nuna, aż do owego dnia; i panowała bardzo wielka radość. I czytano z księgi Prawa Bożego dzień w dzień, od dnia pierwszego aż do dnia ostatniego. Przez siedem dni obchodzono święto, a dnia ósmego zgodnie z przepisem odbyło się zgromadzenie uroczyste.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Niech się radują ufający Panu.

Ps 81

Radośnie śpiewajcie Bogu, naszej Mocy,
wykrzykujcie Bogu Jakuba!
Zacznijcie śpiew i w bęben uderzcie,
w harfę słodko dźwięczącą i lirę!

Dmijcie w róg na nowiu, podczas pełni,

w nasz dzień uroczysty!
Bo to jest ustawa w Izraelu,
przykazanie Boga Jakubowego.

To prawo ustanowił On dla Józefa,
gdy wyruszył on z ziemi egipskiej.
Słyszę język nieznanymi:
«Uwolniłem od brzemienia jego barki: jego ręce porzuciły kosze.

W ucisku wołałeś, a Ja cię ratowałem,
odpowiedziałem ci z grzmiącej chmury,
doświadczyłem cię przy wodach Meriba.
Słuchaj, mój ludu, chcę cię napomnieć:

Obyś posłuchał Mnie, Izraelu!
Nie będzie u ciebie boga obcego, †
cudzemu bogu nie będziesz oddawał pokłonu.
Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej;
otwórz szeroko usta, abym je napełnił.

Lecz mój lud nie posłuchał mego głosu:
Izrael nie był Mi posłuszny.
Pozostawiłem ich przeto twardości ich serca:
niech postępują według swych zamysłów!

Gdyby mój lud Mnie posłuchał,
a Izrael kroczył moimi drogami:
natychmiast zgniótłbym ich wrogów
i obróciłbym rękę na ich przeciwników.

Nienawidzący Pana schlebialiby Jemu,
a czas ich kary trwałby na wieki.
Jego zaś bym karmił tłuszczem pszenicy
i sycił miodem z opoki».

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu.
Nie bądźcie smutni i nie płaczcie!

EWANGELIA

Słowa Ewangelii według św. Jana.

Jezus obchodził Galileę. Nie chciał bowiem chodzić po Judei, bo Żydzi mieli zamiar Go zabić. A zbliżało się żydowskie Święto Namiotów. Rzekli więc Jego bracia do Niego: «Wyjdź stąd i idź do Judei, aby i uczniowie Twoi ujrzeli czyny, których dokonujesz. Nikt bowiem nie dokonuje niczego w ukryciu, jeżeli chce się publicznie ujawnić. Skoro takich rzeczy dokonujesz, to okaż się światu!» Bo nawet Jego bracia nie wierzyli w Niego. Powiedział więc do nich Jezus: «Dla Mnie stosowny czas jeszcze nie nadszedł, ale dla was - zawsze jest odpowiedni. Was świat nie może nienawidzić, ale Mnie nienawidzi, bo Ja o nim świadczę, że złe są jego uczynki. Wy idźcie na święto; Ja jeszcze nie idę na to święto, bo czas mój jeszcze się nie wypełnił». To im powiedział i pozostał w Galilei. Kiedy zaś bracia Jego udali się na święto, wówczas poszedł i On, jednakże nie jawnie, lecz skrycie. Tymczasem Żydzi już Go szukali w czasie święta i mówili: «Gdzie On jest?» Wśród tłumów zaś wiele mówiono o Nim pokątnie. Jedni mówili: «Jest dobry». Inni zaś mówili: «Nie, przeciwnie - zwodzi tłumy». Nikt jednak nie odzywał się o Nim jawnie z obawy przed Żydami. Tymczasem dopiero w połowie świąt przybył Jezus do Świątyni i nauczał. Żydzi zdumiewali się mówiąc: «W jaki sposób zna On Pisma, skoro się nie uczył?» Odpowiedział im Jezus mówiąc: «Moja nauka nie jest moją, lecz Tego, który Mnie posłał. Jeśli kto chce pełnić Jego wolę, pozna, czy nauka ta jest od Boga, czy też Ja mówię od siebie samego. Kto mówi we własnym imieniu, ten szuka własnej chwały. Kto zaś szuka chwały Tego, który go posłał, ten godzien jest wiary i nie ma w nim nieprawości.

Oto słowo Pańskie.

WEZWANIE WSTAWIENICTWA ŚWIĘTYCH

Święty Janie Pawle, Twoją radością były spotkania z młodymi. Mówiłeś, że młodzież jest przyszłością Kościoła i świata. „Jesteście moją nadzieją” – powtarzałeś. Na Światowych Dniach Młodzieży gromadziłeś setki tysięcy, a nawet miliony młodych. Byłeś i pozostałeś dla młodych ojcem, przyjacielem i przewodnikiem. Młodzież wiedziała, że ich kochasz i dlatego słuchała Cię uważnie, gdy głosiłeś trudne zasady Ewangelii. Ukazywałeś słowem, życiem i miłością, że Chrystus jest Drogą, Prawdą i Życiem. Wzywałeś młodych: „Wymagajcie od siebie, nawet gdyby inni od was nie wymagali”. Ostrzegałeś, aby nie przegrali życia i miłości. Przeciwwstawiając się cywilizacji użycia głosiłeś, że grzechy nieczyste nie są ani wolnością, ani miłością. Oddajemy Twojej opiece ludzi młodych. Prosimy, swoim wstawien-

nictwem obroń ich przed zagrożeniami, ułudą, przed zmarnowaniem życia. Niech budują przyszłość na fundamencie Chrystusa i jego Ewangelii, traktując życie jako Boże powołanie. Niech młodzi, wpatrzeni w Twój przykład, zaufają prawdzie i miłości Chrystusowej. Amen.⁶

Błogosławieństwo przy przekazaniu symboli

Przekazanie symboli Paulińskich Dni Młodych odbywa się na zakończenie zjazdu. Przedstawiciele grupy, która była gospodarzem spotkania przynoszą symbole przed ołtarz, tam je przekazują swoim następcom.

Komentarz do przekazania symboli:

Przedstawiciele grupy ..., która była gospodarzem obecnego zjazdu, przekazą teraz symbole Paulińskich Dni Młodych grupie ..., na terenie której znajduje się klasztor ..., który gościć nas będzie w przyszłym roku. Ten gest i uroczyste błogosławieństwo, które zaraz nastąpi, zamkną nasze tegoroczne spotkanie.

Następuje błogosławieństwo:

C. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

Prosimy Cię, Panie, wyciągnij swoją prawicę nad naszymi braćmi i siostrami, którzy jako gospodarze Paulińskich Dni Młodych będą przygotowywać nasze następne spotkanie. Niech upragnione błogosławieństwo Twoje umocni ich wiarę i pozwoli im cieszyć się Twoimi dobrodziejstwami. Amen.

Prosimy Cię, Panie, ześlij swoje błogosławieństwo na duszpasterzy i młodzież paulińską. Niech szukają Cię całym sercem i otrzymają od Ciebie to wszystko, o co godziwie proszą. Amen.

Prosimy Cię, Panie, Obrońco ufających Tobie, pobłogosław nas – Twój lud, zachowaj nas i broń, abyśmy wolni od grzechów i bezpieczni od nieprzyjaciół, zawsze wzrastali w Twojej miłości. Amen

---

⁶ Modlitwa bpa Jana Szkodonia

Was wszystkich, tu zgromadzonych, niech błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn † i Duch Święty. Amen.

Symbole PDM są eksponowane w kościele, w którym odbywać ma się najbliższy zjazd. Jest to widoczny znak przypominający, że lokalny konwent pauliński i młodzież przy nim skupiona są gospodarzami Paulińskich Dni Młodych. Odpowiedzialnym za symbole jest animator grupy, na terenie której znajduje się dany klasztor.

Wprowadzenie do rekolekcji w rytmie Lectio Divina

Już sama nazwa naszego spotkania mówi, że te dni, które teraz chcemy razem spędzić mają być „paulińskie”, to znaczy przeżyte po paulińsku. I taki był zamiar na początku, kiedy powstał pomysł organizowania zjazdów młodzieży – chcieliśmy zaprosić was do tego, czym sami staramy się żyć, chcieliśmy pokazać wam zakon pauliński. Jeśli tak, to najpierw trzeba dotknąć tego, co jest jego istotą. Jesteśmy zakonem kontemplacyjno – czynnym. Co to znaczy? Zaczniemy od końca, od drugiej części określenia charakteru zakonu, bo to mniej skomplikowane. Zakon czynny, to taki, który podejmuje pracę apostołską, czyli duszpasterstwo. To, że spotykamy się na PDM jest przejawem takiej właśnie działalności paulinów. Natomiast ta pierwsza część określenia (i nie przypadkiem właśnie pierwsza) – kontemplacyjny – oznacza, że jest to zakon mnichów, których pierwszym zadaniem jest modlitwa kontemplacyjna. Realizuje się ją przede wszystkim poprzez pewną praktykę duchową, którą mnisi odprawiają codziennie, nazywaną rozmyślaniem, albo medytacją biblijną. Wiąże się z nią bardzo stara tradycja Kościoła, która swój początek znajduje wśród mnichów z pierwszych stuleci chrześcijaństwa – LECTIO DIVINA. Czerpiąc z tej tradycji będziemy starali się przeżyć nasze rekolekcje. Mamy także nadzieję, że na rekolekcjach się nie skończy, że Lectio Divina będzie odtąd kształtować wasze życie. Skoro chcemy tworzyć młodzież paulińską, to owa „paulińskość” najpierw powinna się przejawiać we wspólnym sięganiu

do jednej duchowości, do jej istoty, we wspólnym pragnieniu oglądania Boga. Dopiero na tym może zaistnieć cała reszta spraw składających się na całość naszych spotkań i duszpasterstwa młodzieży w ogóle. Na wspólnym celu, na wspólnie przemierzanej drodze do Boga, można zbudować wspólnotę i przyjaźń. Dopiero wtedy, gdy umiemy się razem modlić, możemy też razem bawić się i odpoczywać. Zaczynamy więc od rekolekcji w rytmie *Lectio Divina*.

Czym jest *Lectio Divina*? Sama nazwa, tłumacząc z łaciny, znaczy dosłownie: pobożne, duchowe czytanie. Niektórzy mówią, że to metoda rozważania słowa Bożego. Lepiej jednak powiedzieć, że to sposób życia, albo droga życia. Najprościej mówiąc, chodzi o taki sposób przeżywania dnia, aby cały był napełniony słowem Boga. I dalej, w konsekwencji, o takie przeżywanie wszystkich dni, aby całe życie było napełnione Chrystusem. To On sam jest Drogą, i On jest Słowem Ojca. Jeśli treścią naszego życia jest słowo Boże, żyjemy Chrystusem, a więc faktycznie On jest naszą Drogą.

Na drodze *Lectio Divina* są różne etapy, które przechodzimy w ciągu dnia. Nazywamy je: *Lectio*, *Meditatio*, *Oratio* i *Contemplatio*. W naszych rekolekcjach czas jest zorganizowany według tych etapów przyporządkowanych do poszczególnych pór dnia. Czas rekolekcyjny wymaga dyscypliny, poza tym trzeba się nauczyć naturalnego wchodzenia w kolejne etapy *Lectio Divina*. Jednak w codzienności dzieje się to spontanicznie. Trudno przy zwykłych codziennych zajęciach szatkować czas na punkty przypisane godzinom. Wynikają one z siebie spontanicznie jeśli tylko wypracujemy w sobie to święte pragnienie słuchania Boga. Powiedzieliśmy już, że *Lectio Divina* to droga życia, i właśnie samo życie człowieka niech posłuży nam za przykład. Możemy podzielić je na: dzieciństwo, młodość, dojrzałość i starość. Każdy z tych etapów życia jest inny, ale przecież nikt nie dzieli ich na określone z góry lata. Nikt nie mówi: od jutra zaczynam młodość. Każdy z tych okresów jest inny, jeden wynika z drugiego, każdy przeżywa się inaczej, ale czas ich trwania i przechodzenie z jednego w drugi odbywa się spontanicznie. Czasem ludzie szybko dorosną a czasem przedłużają swoje dzieciństwo. Jedni się szybko starzeją a inni zachowują

młodość do późnych lat. W Lectio Divina chodzi o to, aby słowo Boże wzrastało razem z Tobą i w Tobie przez cały dzień.

Najpierw zatem dzieciństwo, czyli początek dnia. Człowiek jest taki jak został wychowany, a więc te treści, które otrzyma w dzieciństwie, pozostają w nim na całe życie. Słowo Boże niech będzie pierwszą treścią Twojego dnia. Noś je ze sobą. Wszystko, co będziesz w tym dniu przeżywał, niech spotyka się z tym słowem, które jest w Tobie. W młodości dnia możesz z nim walczyć, zmagać się, nie rozumieć. Poza tym jeden dzień będzie spokojny i przyjemny, inny będzie jak przejście przez front wojenny. Kolejny etap - dojrzałość dnia, to czas, kiedy rozumiesz już co jest w Tobie, co Bóg do Ciebie mówi, i zaczynasz Mu odpowiadać. I wreszcie starość, - już nie walczysz, nie musisz już pytać i mówić, chcesz już tylko być z Nim i patrzeć na Niego i pozwolić by On patrzył na Ciebie. Tym właśnie jest kontemplacja, ale do niej jeszcze wrócimy.

Tyle tytułem wstępu, a teraz idźmy już szczegółowo poprzez kolejne etapy dnia na drodze Lectio Divina w naszych rekolekcjach.

Twoje lectio rozpoczyna się wieczorem. W tradycji Kościoła, przejętej ze Starego Testamentu, dzień zaczyna się zachodem słońca. Przed samym snem przeczytaj tekst, który stanowić będzie Twoje Lectio. I tylko tyle. Chodzi o to, żebyś szedł spać ze słowem Boga. Pozwól, aby to On, Ojciec, powiedział swoje słowo na dobranoc. Zaśnij myśląc o nim, by rano było pierwszym słowem w Twoich myślach.

Właściwe **LECTIO** (łac. – czytanie) następuje rano. Polega ono na uważnym czytaniu świętego tekstu. Najpierw znajdź sobie miejsce, w którym nic nie będzie Ci przeszkadzać, gdzie będziesz mógł się wyciszyć. Gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki... - powiedział nasz Pan (Mt 6,6). Do zapewnienia tej przestrzeni w klasztorach służy klauzura. Następnie czytaj tekst powoli i półgłosem. Takie czytanie pomaga uczestniczyć w lekturze całym ciałem i ułatwia zapamiętywanie. Staraj się czytać tekst całym sobą: całym umysłem, sercem i wolą. Spróbuj odnaleźć w tekście „słowo kluczowe”, które pozwala uchwycić jego główne przesłanie. Jest to

czas, w którym słuchasz, co Bóg mówi do Ciebie. Nie jest jeszcze teraz ważne, czy rozumiesz. Wpisz święty tekst w siebie, w swoją wyobraźnię, uczucia, myśli, niech zacznie żyć w Tobie.

Jutrznia. Po indywidualnym Lectio spotykamy się na wspólnej modlitwie Liturgią Godzin.

Śniadanie

Wprowadzenie do Meditatio, czyli katecheza ojca duchownego, która pomoże ci wejść w kolejny etap Lectio Divina.

MEDITATIO (łac. - badanie, sięganie do głębi sensu słów). To czas, w którym staraj się dogłębnie zrozumieć święty tekst. Pytaj siebie: - co Bóg mówi do mnie? Medytacja jest to stopniowe wprowadzenie w tajemnicę słowa: pilne skupienie twojego umysłu i poszukiwanie ukrytej prawdy. Koncentruj się na słowie, a nie na sobie. Bogactwo słowa będzie Ci pomagało poznać i zrozumieć siebie. Zatrzymaj się nad fragmentem, który przykuł Twoją uwagę. Przyłgnij do słowa nowego, które cię zadziwia lub niepokoi. Powtarzaj je i rozważaj. Jak Maryja zachowuj słowo w sercu i czekaj na światło i zrozumienie. Najpierw rozpocznij lekturę cichym głosem. Powtarzaj słowo lub zdanie, które przykuwa twoją uwagę - nasycaj się nim. Szukaj wyjaśnienia Pisma przez Pismo - tzn. powiąż słowo lub zdanie z jakimś innym słowem Pisma, które przychodzi ci na myśl. Możesz skorzystać z pomocy (konkordancje, słowniki), które są w Namiocie Spotkania, jeśli chcesz zrozumieć wybrane słowa lub ich kontekst. Staraj się zachować i strzec w sercu słowa, które najbardziej do ciebie przemówiły.

Zapisuj w zeszycie to, co dotknie Twojego serca. Strzeż tej treści, to Twój skarb, chroń go przed zapomnieniem.

Wprowadzenie do Oratio. Znów Ojciec duchowny w krótkiej katechezie pomoże ci wejść w następny etap naszej drogi.

ORATIO (łac. - modlitwa). W tym czasie ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie

słowo. Módl się prosto i spontanicznie - owocami wcześniejszej Lectio i Meditatio. Pozwól Bogu zstąpić do serca i mów do Niego we własnym sercu. Wsłuchaj się w poruszenia własnego serca. Wyrażaj je szczerze przed Bogiem: uwielbiaj, dziękuj i proś. Uwielbiaj Boga i dziękuj Mu za to Kim jest w twoim życiu. Przywołaj na pamięć co Bóg uczynił w historii twojego życia. Błagaj Go, proś, wołaj, wyrażaj swoje cierpienie.

Obiad

Krąg biblijny. Zgromadzeni wokół Chrystusa jesteśmy Jego Kościołem. On sam powiedział: „gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20). Wspólnota Kościoła najpierw słucha swojego Pana. Jeśli słucha, to naturalne jest, że także pragnie dzielić się z braćmi i siostrami tym co słyszy. Człowiek szczęśliwy dzieli się swoim szczęściem z innymi. Krąg biblijny to czas, w którym dzielimy się swoim doświadczeniem spotkania Boga w tym, co On do nas mówi.

Eucharystia jest w naszym rekolekcyjnym dniu naturalnym przejściem od słuchania do oglądania. Wiara rodzi się ze słuchania słowa Bożego, tylko człowiek wierzący widzi Chrystusa w Eucharystii. Eucharystia jest początkiem naszego Contemplatio. Ojciec duchowny w homilii wprowadzi Cię w ten etap dnia.

Msze św. łączymy z **Nieszporami**.

Na zakończenie Ojciec duchowny poda teksty do Lectio na następnym dniu.

Kolacja

Pogodny wieczór

Apel Jasnogórski. W przeżywaniu Contemplatio nie sposób zapomnieć o Maryi. Ona pierwsza wpatrywała się w Oblicze Jezusa, pierwsza

adorowała Go. Ikona Maryi w Namiocie Spotkania ma nam o tym przypominać.

CONTEMPLATIO (łac. – wpatrywanie się). To czas trwania przed Bogiem całym sobą. Módl się obecnością. Trwaj przy Bogu. Kontemplacja to czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Rozmowa serca z sercem. Jest to godzina nawiedzenia Słowa. Trwaj w doświadczeniu oczekiwania i spojrzenia. Najważniejsze jest przebywanie w głębokiej więzi z Nim samym. Staraj się patrzeć Jego oczyma na siebie, na drugich, na wydarzenia i pozwól, aby wszystko przenikała Jego łaska. Kiedy zaczniesz widzieć z perspektywy Boga, wtedy zaznasz pokoju. To jest twoje *solus cum Deo solo* - sam na sam z Bogiem, twój Namiot Spotkania.

Przyjaciele PDM

Zjazdy młodzieży nie mogłyby zaistnieć, gdyby nie życzliwość i pomoc wielu osób. Naszą wdzięczność dla nich wyrażamy nadając im tytuł „Przyjaciel Paulińskich Dni Młodych” a nade wszystko ogarniamy ich naszą modlitwą. Szczególnie zaś modlimy się wspólnie za nich podczas uroczystej Eucharystii kończącej PDM, która jest ofiarowana w ich intencji.

Lwy PDM

Lew to nagroda dla uczestników Paulińskich Dni Młodych. Jest nadawana w następujących kategoriach:

- *Lew Wierności* - dla siedmiokrotnych uczestników naszych zjazdów,
- *Lew Pauliniady* - dla zwycięzców Pauliniady,
- *Lew Honorowy* - dla szczególnie zasłużonych Paulińskim Dniom Młodych.

Zdobywcy *Lwów* cieszą się specjalnymi przywilejami podczas PDM.

Pauliniada

Pauliniada to konkurs wiedzy o Zakonie paulińskim. Po raz pierwszy odbyła się na PDM w Biechowie w 2015 roku.

Zasady konkursu:

Etap I - eliminacje

1. Wybieramy 20 uczestników turnieju. Wybór dokonuje się w pierwszej kolejności poprzez zgłoszenia chętnych. Jeśli jest nadmiar zgłoszonych, należy przeprowadzić losowanie. Jeśli jest za mało zgłoszonych, należy także przeprowadzić losowanie wg numerów na identyfikatorach.
2. Wybieramy zawodnika, który rozpocznie grę. Jest nim ten, kto ma najniższy numer identyfikatora.
3. Pierwszy zawodnik odpowiada na zadane pytanie, następnie wskazuje kolejnego odpowiadającego, bez względu na to czy udzielił poprawnej odpowiedzi. Kolejny wskazany wybiera następnego. Nie można wskazywać samego siebie.
4. Zawodnicy odpowiadają na pytania bez podanych wariantów odpowiedzi (A,B,C).
5. Po trzech błędnych odpowiedziach zawodnik odpada.
6. Etap kończy się wyodrębnieniem 10 zawodników.

Etap II - półfinał

1. W drugim etapie uczestniczy 10 zawodników.
2. Każdy z zawodników otrzymuje 5 szans.
3. Pierwszy odpowiada zawodnik z najwyższym numerem identyfikatora, następnie wskazuje kolejnego odpowiadającego, bez względu na to czy udzielił poprawnej odpowiedzi. I dalej odpowiadający wybierają następnych. Nie można wskazać siebie.
4. Przed zadaniem pytania prowadzący podaje talię kart, z której zawodnik wybiera jedną kartę. Karta określa, co zawodnik może stracić lub zyskać w danej kolejce lub pod jakim warunkiem zachowa szansę.
5. Zawodnik odpada z gry po utracie wszystkich szans.
6. Zawodnicy odpowiadają wybierając odpowiedzi spośród wariantów A, B, C.
7. Etap kończy się wyodrębnieniem trzech finalistów.

Etap III - finał

1. W finale walczy 3 zawodników. Odpowiedzi udzielają kolejno, rozpoczynając od pierwszego zawodnika po lewej stronie.
2. Zawodnik odpada po udzieleniu trzech błędnych odpowiedzi.

3. Finaliści odpowiadają na pytania bez podanych wariantów odpowiedzi (A,B,C).
4. Zwycięzca finału otrzymuje tytuł „Lew PDM” oraz nagrodę główną.

Instrukcja dla animatorów

1. Zapoznaj się ze Statutem SPDM i z Regulaminem PDM.
2. Zbierz kontakty do wszystkich członków Twojej grupy.
3. Animator jest tą osobą, która aranżuje życie grupy. W dużej mierze od Ciebie zależy czy pozostaniecie tylko grupą, która widzi się na zjeździe i poza tym nikt nie ma nic wspólnego z pozostałymi, czy będziecie prawdziwą wspólnotą.
4. Głównie na animatorach zbudowany jest cały system organizacji pracy z grupami młodzieży paulińskiej. Podtrzymuj stały kontakt z Zarządem Stowarzyszenia. Nawet najlepiej zorganizowane Stowarzyszenie nic nie zrobi bez kreatywnej pracy u podstaw struktury naszej społeczności, a ta część należy właśnie do animatorów.
5. Pierwszym i najważniejszym zadaniem animatora jest troska o budowanie wspólnoty. Grupa okazała Ci zaufanie powierzając to zadanie. Funkcja animatora nie ogranicza się do czasu samych PDM. Chodzi o to, aby w miarę Waszych możliwości, tworzyć wspólnotę z tych ludzi, którzy wchodzi w skład Waszej grupy.
6. Jeśli to możliwe, możesz organizować spotkania – coś w rodzaju małych PDM Waszej grupy, mogą to być także wspólne rekolekcje, pielgrzymki, wypoczynek, itp.
7. Podtrzymuj kontakt także z pozostałymi animatorami, wymieniaj z nimi doświadczenia i współpracuj. Warto pamiętać o różnych ważnych wydarzeniach w innych grupach – organizowanych przez nie akcjach, uroczystościach w tamtejszych klasztorach, itp. Także życzenia wysłane pocztą z okazji świąt, są gestem który umacnia więzi między nami.
8. Kontakt do Ciebie jest podany na stronie PDM. Będą się zatem zwracać z pytaniami do Ciebie ludzie z terenu Twojej grupy. Zadbaj o łatwość kontaktu z Tobą.

9. Przesyłaj do administratora naszej strony internetowej informacje, które chcesz umieścić na stronie – ogłoszenia o spotkaniach, aktualizacje informacji w dziale prezentującym grupy, itp.
10. Jeśli Twoja grupa jest gospodarzem najbliższego zjazdu, to znaczy, że otrzymaliście symbole PDM. Troska o nie należy do Ciebie. Ty będziesz je przekazywał następnym gospodarzom. Najlepiej wyeksponować symbole w widocznym miejscu w kościele, wraz z odpowiednim opisem, co one oznaczają i dlaczego tam się znajdują. Można także używać ich roztropnie na uroczystościach kościelnych, lokalnych spotkaniach PDM, procesjach, uroczystościach zakonnych, itp.
11. Przygotowania do PDM zaczynamy zawsze wraz z rozpoczęciem Nowenny, tj. od 7 października każdego roku.
12. Zapisy na PDM rozpoczynamy zawsze na 100 dni przed rozpoczęciem zjazdu. Prowadzone są za pośrednictwem strony internetowej i na nią trzeba odsyłać zainteresowanych. Przyjmowanie zgłoszeń zamykamy na tydzień przed rozpoczęciem spotkania.
13. Podczas zjazdu jednym z zadań kierujących grupą jest zorganizowanie posiłków. Przy zapisach każdy zgłaszający się otrzymuje kontakt do swojego animatora. Udzielaj wtedy na bieżąco informacji także na temat organizacji posiłków.
14. Zadbaj o emblematy Waszej grupy.
15. Czas zjazdu jest główną okazją kiedy masz kontakt ze wszystkimi członkami Twojej grupy. Wiele spraw możecie wtedy omówić na żywo, a czasu, który spędzicie razem i więzi, które wtedy powstaną, nie da się tak łatwo zbudować za pomocą kontaktu wirtualnego. Wykorzystaj dobrze ten czas.
16. Kiedy będziesz kończył wykonywanie swojej funkcji przekaz ten Podręcznik swojemu następcy. Ułatw mu zadanie i notuj w ostatnim rozdziale wszystkie ważne informacje i Twoje doświadczenia dotyczące prowadzenia grupy. Z pewnością taka praktyka będzie służyć Waszej grupie.

Kontakty

Strona internetowa:

www.pdm.paulini.pl

E-mail ogólny oraz administratora strony: **pdm.osppe@gmail.com**

Infolinia:

+48 533 916 403

Inne ważne kontakty:

Notatki